KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 23 päivänä lokakuuta 2003,

EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä

Asia COMP/C/38.170 – uudistettu ilmoitus REIMS II -sopimuksesta

(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 3892)

(Ainoastaan englannin-, espanjan-, hollanin-, italian-, kreikan-, portugalin-, ranskan-, ruotsin-, saksan-, suomen- ja tanskankieliset tekstit ovat todistusvoimaiset)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2004/139/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon 6 päivänä helmikuuta 1962 annetun neuvoston asetuksen N:o 17 ([1]), perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan ensimmäisen täytäntöönpanoasetuksen, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1/2003 ([2]), ja erityisesti sen 2, 6 ja 8 artiklan,

ottaa huomioon 18 päivänä kesäkuuta 2001 asetuksen N:o 17 2 ja 4 artiklan mukaisesti jätetyn puuttumattomuustodistushakemuksen ja ilmoituksen poikkeuksen saamiseksi,

ottaa huomioon menettelyn aloittamisesta tässä asiassa 14 päivänä huhtikuuta 2003 tehdyn komission päätöksen,

ottaa huomioon asetuksen N:o 17 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti julkaistun tiivistelmän ([3]) hakemuksesta ja ilmoituksesta,

on kuullut kilpailunrajoituksia ja määräävää markkina-asemaa käsittelevää neuvoa-antavaa komiteaa,

ottaa huomioon kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan asiaa koskevan loppukertomuksen ([4]),

sekä katsoo seuraavaa:

1. JOHDANTO

(1) Komissiolle ilmoitettiin 18 päivänä kesäkuuta 2001 REIMS II (Remuneration of Mandatory Deliveries of Cross-Border Mails) -sopimuksesta. Tarkoituksena oli saada komission 15 päivänä syyskuuta 1999 myöntämän poikkeuksen, jäljempänä 'vuonna 1999 tehty poikkeuspäätös' ([5]), voimassaolon päättymisen vuoksi puuttumattomuustodistus EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdan tai ETA-sopimuksen 53 artiklan 1 kohdan nojalla tai poikkeus EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan tai ETA-sopimuksen 53 artiklan 3 kohdan nojalla.

(2) REIMS II -sopimus on väline, jolla siihen kuuluvat julkiset postilaitokset ([6]) määrittelevät yhdessä päätemaksut. Päätemaksut ovat korvauksia, joita julkiset postilaitokset maksavat toisilleen saapuvan ulkomaanpostin jakelusta. Lähettävä postilaitos maksaa vastaanottavalle postilaitokselle korvauksen lähettävän postilaitoksen ulkomaanpostin jakelusta.

(3) Päätemaksut määritellään sopimuksessa tietyksi prosenttiosuudeksi vastaanottajamaan kotimaan postimaksuista. Komissiolle ilmoitettiin alkuperäisestä REIMS II -sopimuksesta ensimmäisen kerran vuonna 1997. Komissio myönsi sopimukselle poikkeuksen vuonna 1999. Alkuperäisen REIMS II -sopimuksen mukaisesti päätemaksuja oli määrä korottaa siirtymäkauden aikana, kunnes ne vuonna 2001 olisivat enintään 80 prosenttia kotimaan postimaksuista. Vuonna 1999 tehdyssä poikkeuspäätöksessä komissio myönsi kuitenkin sopimukselle poikkeuksen vain vuoden 2001 loppuun ja rajoitti päätemaksujen tason enintään 70 prosenttiin kotimaan postimaksuista.

([1]) EYVL 13, 21.2.1962, s. 204/62.
([2]) EYVL L 1, 4.1.2003, s. 1.
([3]) EUVL C 94, 23.4.2003, s. 3.
([4]) EUVL C 48, 24.2.2004.

([5]) Komission päätös 1999/695/EY asiassa COMP/36.748 – REIMS II (EYVL L 275, 26.10.1999, s. 17).
([6]) Julkiset postilaitokset ovat liikeyrityksiä tai valtion laitoksia, joiden pääasiallisena velvollisuutena on tarjota koko maassa yleisiä postipalveluja usein yhtenäisin hinnoin. Niillä on myös velvollisuus tarjota kansainvälisiä postipalveluja välittämällä ulkomaanpostia muiden valtioiden postilaitoksille, jotka jakavat sen saapuvana ulkomaanpostina. Ilmoitetussa sopimuksessa postilaitoksella viitataan sekä julkisiin että yksityisiin postitoiminnan harjoittajiin, joita koskee postialan yleispalveluvelvollisuus.

(4) Rajoittaessaan poikkeuksen voimassaoloajan vuoden 2001 loppuun komissio ilmoitti, että lopullinen korotus eli 80 prosenttia kotimaan postimaksuista voitaisiin toteuttaa vasta kun komissio olisi saanut tilaisuuden tarkastella järjestelmää asianmukaisten kustannuslaskentatietojen perusteella. Komissio liitti lisäksi poikkeuksen myöntämiseen monia ehtoja ja velvoitteita, joita sopimuspuolten oli noudatettava ([7]).

(5) REIMS II -sopimuksesta vuonna 2001 annettuun uuteen ilmoitukseen liitettiin poikkeuksen jatkamista koskeva pyyntö. Sopimuksen uudelleen ilmoitetun toisinnon mukaan päätemaksujen taso nostettaisiin 80 prosenttiin vasta 1 päivänä tammikuuta 2004 ja sitä edeltäisi kaksi välitavoitetta (73,3 prosenttia 1 päivään tammikuuta 2001 mennessä ja 76,6 prosenttia 1 päivään tammikuuta 2003 mennessä). *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* julkaistiin ilmoituksesta tiivistelmä, jossa kolmansia pyydetään esittämään huomautuksia ([8]). Tämän jälkeen komissio julkaisi huhtikuussa 2003 asetuksen N:o 17 19 artiklan 3 kohdan mukaisen tiedonannon, jossa esitettiin komission alustava kanta ja annettiin kolmansille mahdollisuus esittää huomautuksensa ehdotetusta myönteisestä kannasta.

2. MENETTELYN OSAPUOLET

(6) Alkuperäisen REIMS II -sopimuksen oli allekirjoittanut 9 päivään heinäkuuta 1997 mennessä 13 julkista postilaitosta. Sen jälkeen sopimukseen on liittynyt neljä uutta postilaitosta. Kun sopimuksesta annettiin uusi ilmoitus 18 päivänä kesäkuuta 2001, REIMS II -sopimuspuolet, jäljempänä 'sopimuspuolet', olivat seuraavat: Österreichische Post AG (Itävalta), La Poste / De Post (Belgia), Post Danmark AS (Tanska), Suomen Posti Oy / Posten Finland Ab, La Poste (Ranska), Deutsche Post (Saksa), Hellenic Post ELTA (Kreikka), Íslandspóstur hf (Islanti), An Post (Irlanti), Poste Italiane (Italia), Entreprise des Postes & Télécommunications (Luxemburg), Posten Norge BA (Norja), CTT Correios de Portugal (Portugali), Sociedad Estatal Correos y Telégrafos (Espanja), Posten AB (Ruotsi), Swiss Post (Sveitsi) ja Consignia plc, nykyään Royal Mail Group plc (Yhdistynyt kuningaskunta) ([9]). REIMS II -sopimuspuolet ovat maidensa vakiintuneita postitoiminnan harjoittajia.

(7) Sopimuspuolten harjoittama liiketoiminta on asiakirjojen ja tavaroiden kuljetusta ja jakelua. Kaikki sopimuspuolet ovat yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä 15 päivänä joulukuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/67/EY ([10]), jäljempänä 'postidirektiivi', sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2002/39/EY ([11]), jäljempänä 'postidirektiiviä muuttava direktiivi', 2 artiklan 13 kohdan määritelmän mukaisia yleispalvelujen tarjoajia. Useimmille sopimuspuolille on varattu tietty palvelusektori, jotta niiden kyky taata yleispalveluja voitaisiin varmistaa. Sopimuspuolet tarjoavat myös muita, postialan yleispalveluvelvoitteen ulkopuolelle jääviä palveluja.

3. OIKEUDELLISET SEIKAT JA TOSISEIKAT

3.1 Saapuvan ulkomaanpostin jakelusta maksettava korvaus (päätemaksut)

3.1.1 *Maailman postiliiton luoma järjestelmä*

(8) Maailman postiliiton yleissopimuksen, jäljempänä 'UPU:n yleissopimus' ([12]), mukaisesti Maailman postiliiton, jäljempänä 'UPU' ([13]), jäsenet, joihin lähes kaikkien maailman maiden postilaitokset lukeutuvat, ovat sopineet tarjoavansa kotimaan jakelupalveluja saapuvalle ulkomaanpostille. Tämä velvoite on pakottava UPU:n jäsenille ja tukee nykyistä maailmanlaajuista postiverkkoa. Julkiset postilaitokset eivät alun perin maksaneet toisilleen korvauksia ulkomaanpostista, sillä maiden välisten postikuljetusten määrien otaksuttiin olevan tasapainossa. Ulkomaanpostin määrissä alkoi kuitenkin 1960-luvulta lähtien ilmetä eroja, mikä aiheutti sen, että saapuvan ulkomaanpostin jakelusta joidenkin maiden julkisille postilaitoksille aiheutuneet kustannukset olivat niin suuret, etteivät lähtevästä postista saadut tulot riittäneet kattamaan niitä.

(9) Vastaanottaville julkisille postilaitoksille aiheutuvien kustannusten korvaamiseksi otettiin vuonna 1969 käyttöön erityinen päätemaksujärjestelmä. Järjestelmän mukaan vastaanottavalle postilaitokselle maksettiin saapuvan postin jakeluvelvoitteesta lähetyksen painoon perustuva maksu. Järjestelmän käyttö johti kuitenkin siihen, etteivät kustannukset ja niiden kattamiseksi maksettavat korvaukset täsmänneet ([14]).

([7]) Katso vuonna 1999 tehdyn poikkeuspäätöksen 2 artikla.
([8]) EYVL C 195, 11.7.2001, s. 11.
([9]) Swiss Postia ei katsota ilmoituksen tekijäksi, sillä se ei ole allekirjoittanut komissiolle annettua ilmoitusta.
([10]) EYVL L 15, 21.1.1998, s. 14.
([11]) EYVL L 176, 5.7.2002, s. 21.
([12]) UPU:n yleissopimus, jonka eri maiden hallitusten edustajat allekirjoittivat UPU:n kongressissa, koskee yhden postialueen perustamista, kauttakulkuvapautta, postimaksujen standardointia, välitysmenettelyä ja päätemaksujen käyttöönottoa.
([13]) UPU perustettiin vuonna 1874 muodostamaan puitteet sen jäsenten välisille postisuhteille. UPU on hallitusten välinen organisaatio, joka on ollut Yhdistyneiden Kansakuntien erityisjärjestö vuodesta 1947.
([14]) Katso vuonna 1999 tehdyn poikkeuspäätöksen johdanto-osan 9 kappale.

(10) Euroopan posti- ja telehallintojen konferenssin (CEPT) ([15]) vuonna 1989 antama suositus, joka pantiin sittemmin täytäntöön CEPT:n jäsenten välisillä kahdenvälisillä sopimuksilla, lähensi päätemaksujen tasoa kustannuksiin ([16]). Maksut perustuivat kuitenkin edelleen järjestelmässä mukana olevien viranomaisten veloittamien maksujen keskiarvoon eivätkä kattaneet kustannuksia, kuten yleisesti tunnustetaan ([17]).

(11) UPU:n järjestelmää on vuodesta 1989 kehitetty päätemaksujen yhtenäistämiseksi kustannusten kanssa. Pekingissä vuonna 1999 allekirjoitettu UPU:n yleissopimus sisältää päätemaksuja koskevia erityismääräyksiä, joita sovelletaan teollisuusmaiden väliseen postiliikenteeseen ([18]).

3.1.2 *Postidirektiivi*

(12) Tärkein ulkomaanpostia ja päätemaksuja koskeva yhteisön lainsäädäntöön sisältyvä säädös on postidirektiivi.

(13) Postidirektiivi sisältää olennaisia säännöksiä päätemaksuista ja lähtevän ulkomaanpostin markkinoiden vapauttamisesta.

3.1.2.1 Päätemaksut

(14) Postidirektiivin johdanto-osan 27 kappaleessa todetaan päätemaksuista seuraavaa:

”Yhteisön sisäisistä ulkomaan postipalveluista perittävä korvaus olisi sovitettava kattamaan jakelukustannukset, joita yleispalvelun tarjoajalle aiheutuu vastaanottajamaassa, [...] tämän kuitenkaan rajoittamatta Maailman postiliiton säännöistä johtuvien vähimmäisvelvoitteiden soveltamista. [...]”

(15) Postidirektiivin 13 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä, toisessa ja kolmannessa luetelmakohdassa säädetään, että

”– [...] päätemaksut on vahvistettava suhteessa saapuvan ulkomaanpostin käsittely- ja jakelukustannuksiin,

– maksujen suuruuden on oltava yhteydessä saavutettuun palvelun laatuun,

– päätemaksujen on oltava julkisia ja syrjimättömiä.”

3.1.2.2 Vapauttaminen

(16) Toistaiseksi vain kaksi jäsenvaltiota (Ruotsi ja Suomi) ovat lakkauttaneet postialan monopolinsa. Muiden jäsenvaltioiden julkisille postilaitoksille on kansallisen lainsäädännön nojalla varattu alue, jolla niillä on yksinoikeus tarjota tiettyjä postipalveluja. Postidirektiivissä määritetään niiden alueiden rajat, jotka jäsenvaltiot voivat varata määrätyille postipalveluille.

(17) Postidirektiivin 7 artiklassa määritellään saapuvan ja lähtevän ulkomaanpostin vapauttamisen aste.

(18) Kotimaanpostin ja saapuvan ulkomaanpostin jakelun osalta postidirektiivin 7 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Siinä määrin kuin yleispalvelun ylläpidon varmistamiseksi on tarpeen, jäsenvaltiot voivat jatkaa palvelujen varaamista yleispalvelun tarjoajalle/tarjoajille. Nämä palvelut on rajattu kotimaanpostin ja saapuvan ulkomaanpostin kirjelähetysten keräilyyn, lajitteluun, kuljetukseen ja jakeluun, lähetysten toimitusnopeudesta riippumatta, seuraavien paino- ja hintarajojen puitteissa. Painoraja on 100 grammaa 1 päivästä tammikuuta 2003 alkaen ja 50 grammaa 1 päivästä tammikuuta 2006 alkaen. Näitä painorajoja ei sovelleta 1 päivästä tammikuuta 2003 alkaen, jos hinta on vähintään kolme kertaa nopeimman lähetystavan alimman painoluokan kirjelähetyksen normaali hinta, eikä 1 päivästä tammikuuta 2006 alkaen, jos hinta on vähintään kaksi ja puoli kertaa kyseinen hinta.”

(19) Lähtevän ulkomaanpostin toimittaminen ei kuitenkaan sisälly luetteloon palveluista, joiden varaamista jäsenvaltiot voivat postidirektiivin 7 artiklan nojalla jatkaa. Tästä seuraa, että tämä palvelu on vapautettu kokonaisuudessaan 1 päivästä tammikuuta 2003. Postin yleispalvelun tarjoamisen varmistamiseksi postidirektiivin 7 artiklan 1 kohdan neljännessä alakohdassa säädetään kuitenkin, että

([15]) CEPT oli UPU:n alaryhmä, johon pääsylle oli asetettu rajoituksia ja jonka puitteissa Euroopan posti- ja telealan sääntelyviranomaiset ja operaattorit järjestivät keskinäisiä kokouksia. CEPT:n organisaatiota muutettiin syyskuussa 1992 perusteellisesti, ja sen jäsenyys varattiin ainoastaan sääntelyviranomaisille. Posti- ja teleoperaattorit perustivat itselleen uuden organisaation, PostEuropen.

([16]) CEPT:n järjestelmässä otettiin huomioon lähetysten kokonaispaino ja -määrä ja maksut oli määritetty lähetys- ja kilomäärien perusteella. Järjestelmässä oli otettu huomioon myös se, että postin koostumus vaihtelee eri alueilla.

([17]) Katso esimerkiksi vuonna 1999 tehdyn poikkeuspäätöksen johdanto-osan 10 kappale. Katso myös yhdistetyt asiat C-147/97 ja C-148/97, Deutsche Post AG/GZS Gesellschaft für Zahlungssysteme mbH(GZS) ja Deutsche Post AG/Citicorp Kartenservice GmbH, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 10.2.2000 (Kok. 2000, s. I-825), 54 kohta.

([18]) UPU:n yleissopimuksen 48 artiklan 2 kohdassa ylärajaksi määrätään 60 prosenttia 20 gramman painoisesta kirjeestä veloitettavasta postimaksusta.

”siinä määrin kuin yleispalvelun tarjoamisen varmistamiseksi on tarpeen, esimerkiksi kun tietyt postin toiminnan osa-alueet on jo vapautettu tai jäsenvaltion postipalveluille ominaisten erityispiirteiden niin edellyttäessä, lähtevä ulkomaanposti voi samojen paino- ja hintarajojen puitteissa edelleen kuulua varattuihin palveluihin.”

(20) Tätä uutta järjestelmää on sovellettu 1 päivästä tammikuuta 2003, ja sen konkreettinen seuraus on, että lähtevän ulkomaanpostin toimittaminen avataan kilpailulle, ellei 7 artiklan 1 kohdan neljännessä alakohdassa säädettyä poikkeusta sovelleta.

4. REIMS II -SOPIMUS

4.1 Poikkeuksen myöntäminen alkuperäiselle REIMS II -sopimukselle

(21) Alkuperäinen REIMS II -sopimus ([19]) ilmoitettiin komissiolle vuonna 1997. Sopimuksen alustavan tarkastelun jälkeen komissio ilmoitti sopimuspuolille useista sopimuksen kohdista, joita olisi muutettava, mukautettava tai selvennettävä, ennen kuin komissio voisi harkita ottavansa sopimukseen myönteisen kannan.

(22) Saadakseen sopimukselle poikkeuksen sopimuspuolet laativat REIMS II -sopimukseen ensimmäisen muutoksen, jäljempänä ’ensimmäinen lisäsopimus’, joka tuli voimaan 1 päivänä lokakuuta 1998.

(23) Komissio myönsi 15 päivänä syyskuuta 1999 EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan 3 kohdan nojalla sopimukselle poikkeuksen, joka oli voimassa 31 päivään joulukuuta 2001. Komissio rajoitti päätemaksujen korotuksen 70 prosenttiin kotimaan postimaksuista. Komissio totesi, että päätemaksujen lopullinen korotus 80 prosenttiin kotimaan maksuista toteutettaisiin vasta kun komissio olisi saanut tilaisuuden tarkastella järjestelmää uudelleen asianmukaisten kustannuslaskentatietojen perusteella. Näitä tietoja ei ollut saatavana vuonna 1999.

4.2 REIMS II -sopimukseen tehdyt muutokset

(24) REIMS II -sopimuksesta 31 päivänä lokakuuta 1997 komissiolle annetun ensimmäisen ilmoituksen jälkeen sopimuspuolet ovat muuttaneet sopimusta viisi kertaa lisäsopimuksilla. Sopimuspuolet ovat sopineet joistakin muutoksista omasta aloitteestaan ja joistakin ratkaistakseen kilpailuongelmat, joita komissio on ottanut esille REIMS II -sopimuksesta laatimassaan arvioinnissa.

(25) Ensimmäinen lisäsopimus allekirjoitettiin 22 päivänä syyskuuta 1998, ja se liittyi pääasiassa päätemaksujen ja palvelujen laadun väliseen yhteyteen ja pääsyyn tasolle 3.

(26) Sopimuspuolet allekirjoittivat 14 päivänä tammikuuta 2000 toisen lisäsopimuksen, jonka tavoitteena oli ensinnäkin panna täytäntöön vuonna 1999 tehdyn komission poikkeuspäätöksen 2 artiklan 1 kohdassa asetetut ehdot ja toiseksi ottaa huomioon Swiss Postin liittyminen REIMS II -sopimukseen.

(27) Sopimuspuolet allekirjoittivat 4 päivänä huhtikuuta 2000 kolmannen lisäsopimuksen, jonka pääkohdat olivat päästä päähän -kuljetuspalvelujen laadun varmistaminen ja palvelujen laatuvaatimusten tarkistaminen. Ensiksi mainitun tavoitteen osalta kolmannessa lisäsopimuksessa ehdotetaan, että palvelun mallin kehittämiseen sisällytetään lähettävien postilaitosten suorituskyvyn mittaus lähtevän postin käsittelyssä ja että vuodesta 2002 alkaen sovelletaan asianmukaisia laatutavoitteita ja sopimussakkoja. Laatuvaatimusten tarkistamisen osalta sopimuksen edellisessä versiossa yksilöitiin kaksi REIMS II -sopimuspuolten ryhmää, jotka olivat asettaneet palveluille eri laatutavoitteet. Kolmannen lisäsopimuksen myötä ryhmien laatutavoitteet yhdenmukaistettiin yleisen 93 prosentin laatuvaatimuksen kanssa.

(28) Suurin osa sopimuspuolista pani neljännen lisäsopimuksen täytäntöön 7 päivänä heinäkuuta 2001. Toistaiseksi 16 sopimuspuolta on allekirjoittanut sopimuksen. Neljännen lisäsopimuksen tärkeimpänä tavoitteena oli pidentää siirtymäkautta jälleen kolmella vuodella. Neljännen lisäsopimuksen mukaan päätemaksut korotettaisiin 80 prosenttiin kotimaan postimaksuista vuonna 2004 eli kaksi vuotta suunniteltua myöhemmin. Suunnitellun 80 prosentin sijaan päätemaksuja päätettiin korottaa 73,3 prosenttiin vuonna 2002 ja 76,6 prosenttiin vuonna 2003 ([20]).

(29) Siirtymäkauden jatkamisen lisäksi sopimuspuolet sopivat, että päätemaksujen laskennan perustana olevat kotimaan postimaksut jäädytetään vuoden 2004 loppuun. Tämän mukaisesti minkään sopimuspuolen 1 päivästä syyskuuta 2001 tekemiä kotimaan postimaksujen korotuksia ei oteta huomioon laskettaessa päätemaksuja vuosiksi 2003 ja 2004 ([21]). Kotimaan postimaksujen alentaminen otetaan kuitenkin huomioon, mikä merkitsee sitä, että vaikka kotimaan maksujen jäädyttäminen merkitsee ylärajan asettamista niille, maksujen alentaminen kuitenkin sallitaan edelleen ([22]).

([19]) Vuonna 1999 tehdyn poikkeuspäätöksen johdanto-osan 12–43 kappaleessa on lyhyt selvitys REIMS I -sopimuksesta ja yksityiskohtainen kuvaus REIMS II -sopimuksesta, sellaisena kuin se ilmoitettiin komissiolle vuonna 1997.

([20]) Koska Deutsche Post AG ja Poste Italiane SpA myöntävät alennuksia vuoden 2004 loppuun (katso jäljempänä alaviite 22), ne saavuttavat 80 prosentin tason vasta vuonna 2005.

([21]) REIMS II -sopimuksen liite 4, 3 kohdan 4 alakohta, sellaisena kuin se on muutettuna neljännen lisäsopimuksen 3 artiklan 3 kohdalla.

([22]) Deutsche Post AG myöntää kolmannessa lisäsopimuksessa sovittuja alennuksia 31.12.2004 asti. Poste Italiane SpA on myös päättänyt myöntää alennuksia tähän päivämäärän asti (REIMS II -sopimuksen liite 4, 9 ja 10 kohta, sellaisina kuin ne ovat muutettuina neljännellä lisäsopimuksella).

(30) Neljänteen lisäsopimukseen lisättiin myös uusi ”maantieteellistä kattavuutta” koskeva määräys. Jos sellainen sopimuspuoli, jonka kotimaan markkinat on vapautettu, voi todistaa, että lähettävältä postilaitokselta saapuvan ulkomaanpostin maantieteellinen rakenne on muuttunut siinä määrin, että REIMS II -sopimuksen mukaisen kotimaanmaksun prosenttiosuus ei riitä kattamaan niitä kustannuksia, joita tämän postin jakelusta aiheutuu kyseiselle sopimuspuolelle, sopimuspuoli voi pyytää, että kyseisen lähettävän postilaitoksen maksamista päätemaksuista neuvotellaan uudelleen ([23]).

(31) Komissiolle 18 päivänä kesäkuuta 2001 uudelleen ilmoitettu REIMS II -sopimus oli konsolidoitu versio sopimuksesta ja sisälsi ensimmäisellä, toisella, kolmannella ja neljännellä lisäsopimuksella tehdyt muutokset.

(32) REIMS II -sopimuksesta 18 päivänä kesäkuuta 2001 annetun uuden ilmoituksen jälkeen siihen tehtiin jälleen muutoksia. Sopimuspuolet allekirjoittivat 24 päivänä tammikuuta 2003 viidennen lisäsopimuksen, jonka tarkoituksena on ratkaista kilpailuongelmat, jotka komissio totesi uudelleen ilmoitetussa REIMS II -sopimuksessa. Ne liittyvät pääasiassa päätemaksujen tasoon ja edulliseen vaihtoehtoon päätemaksuille ([24]). Tämän päätöksen kohteena on REIMS II -sopimus, sellaisena kuin se on muutettuna ensimmäisellä, toisella, kolmannella, neljännellä ja viidennellä lisäsopimuksella.

4.3 **Uudelleen ilmoitettu REIMS II -sopimus**

(33) Jäljempänä 34–50 kappaleessa esitetään lyhyt kuvaus REIMS II -sopimuksen sisällöstä sopimuspuolten 18 päivänä kesäkuuta 2001 antaman uuden ilmoituksen mukaan.

4.3.1 *Jäsenyys*

(34) REIMS II -sopimukseen voivat liittyä ne lakisääteistä yleistä postipalvelua tarjoavat julkiset ja yksityiset postitoiminnan harjoittajat, joilla on velvollisuus tai jotka sopivat velvollisuudesta tarjota tätä palvelua muille sopimuspuolille.

4.3.2 *Tarkoitus*

(35) Sopimuspuolten mukaan REIMS II -sopimuksen päätarkoituksena on tarjota sopimuspuolille paremmin todellisia kustannuksia vastaava kohtuullinen korvaus ulkomaanpostin jakelusta ja parantaa ulkomaanpostipalvelujen laatua.

4.3.3 *Sopimuksen kattamat tuotteet*

(36) REIMS II -sopimus kattaa kaikki UPU:n yleissopimuksen 8 artiklassa määritellyt kirjelähetykset (lukuun ottamatta n. M-säkkejä) ([25]).

4.3.4 *Päätemaksut*

4.3.4.1 Periaate

(37) REIMS II -sopimuksessa päätemaksut sidotaan vastaanottajamaassa voimassa olevaan kotimaan postimaksuun ja postin jakavan julkisen postilaitoksen tarjoaman palvelun laatuun. Uudelleen ilmoitetun REIMS II -sopimuksen mukaan päätemaksuja on siirtymäkauden aikana korotettava, kunnes ne vuonna 2004 ovat enintään 80 prosenttia kotimaan postimaksuista. Ellei vaadittua laatutavoitetta saavuteta, määrätään sopimussakkoja.

4.3.4.2 Viitteenä käytettävät kotimaan postimaksut

(38) Kotimaan postimaksuissa tehdään yleensä ero eri painoluokkien välillä, esimerkiksi kirjeissä 20, 50 ja 100 grammaa. REIMS II -sopimuksen mukaan nämä maksut muunnetaan päätemaksujen laskemista varten postin vakiorakenteen perusteella niin kutsutuiksi lineaarisiksi maksuiksi.

4.3.4.3 Päätemaksujen tasot

(39) REIMS II -sopimuksessa erotetaan päätemaksuille seuraavat neljä tasoa:

a) taso 1: Ensimmäisen luokan posti, joka toimitetaan sekalaista postia (kirjeitä, muuta litteää postia ja paketteja) sisältävissä säkeissä. Tällaista postia koskevat päätemaksut nostetaan loppuvaiheessa 80 prosenttiin kotimaan postimaksuista ilman arvonlisäveroa.

b) taso 2: Jakelusta vastaava postilaitos voi myöntää alennuksia tason 1 korvaukseen työn jakamisen tai postin käsittelyn perusteella (esimerkiksi postin esilajittelu muodon tai määränpään perusteella). Samat alennukset on myönnettävä kaikille REIMS II -sopimukseen osallistuville lähettäville postilaitoksille, jos samat edellytykset täyttyvät.

([23]) REIMS II -sopimuksen 11 artiklan 4–7 alakohta, sellaisina kuin ne ovat muutettuina neljännen lisäsopimuksen 2 artiklan 2 kohdalla.

([24]) Katso 4.5 jakso.

([25]) Yhdelle vastaanottajalle lähetettyä postia sisältävä säkki.

c) taso 3: Kaikkien sopimuspuolten on sovellettava toisiinsa jakelumaassa yleisesti käytössä olevia kotimaan postimaksuja (esimerkiksi suoramainonnalle, painotuotteille ja aikakausjulkaisuille myönnettävät tukkualennukset).

d) toisen luokan posti: Toisen luokan postiin sovelletaan päätemaksuja, jotka ovat 10 prosenttia alhaisempia kuin tason 1 postiin sovellettavat maksut.

4.3.5 *Siirtymäkausi* ([26])

(40) Uudelleen ilmoitetun REIMS II -sopimuksen mukaan päätemaksuja on korotettava siirtymäkauden aikana seuraavasti (ellei vaadittua laatutavoitetta saavuteta, määrätään sopimussakkoja):

a) 2002: 73,3 prosenttia kotimaan postimaksuista;

b) 2003: 76,6 prosenttia kotimaan postimaksuista;

c) 2004: 80 prosenttia kotimaan postimaksuista.

4.3.6 *Palvelun laatujärjestelmä / sopimussakkojärjestelmä*

(41) REIMS II -sopimuksella otettiin tasoon 1 kuuluvan ja tasoon 2 kuuluvan postin osalta käyttöön palvelun laatuvaatimuksia koskeva järjestelmä palvelun laadun parantamiseksi. Vaatimuksena on jakaa perille tietty prosentti saapuvasta ulkomaanpostista yhden työpäivän kuluessa postin saapumispäivästä ("J") vastaanottajamaan postitoimipaikkaan, mikäli posti saapuu sinne ennen LAT-aikaa ([27]). Esimerkiksi laatuvaatimus "80 % J+1" tarkoittaa, että 80 prosenttia tiettyyn valtioon saapuvasta postista on toimitettava määränpäähän yhden työpäivän kuluessa sen saapumisesta. Yksittäisten sopimuspuolten suorituskykyä mitataan International Post Corporationin ([28]) (jäljempänä 'IPC') testausjärjestelmillä.

(42) Kun sovittuja laatuvaatimuksia ei saavuteta, sovelletaan sopimussakkojärjestelmää. Päätemaksuja, jotka muuten olisi maksettava, alennetaan 1,5 prosenttia, jos todellinen tulos on 90–100 prosenttia tavoitteesta, tai 3,5 prosenttia, jos todellinen tulos on 80–90 prosenttia tavoitteesta, kutakin tavoitteesta jäätyä prosenttiyksikköä kohti ([29]). Pahimmassa tapauksessa – eli jos kyseisen postilaitoksen saavuttama todellinen tulos on enintään 80 prosenttia tavoitteesta – sopimussakot alentavat 50 prosentilla päätemaksuja, joihin julkinen postilaitos on oikeutettu.

4.3.7 *Syrjintäkielto*

(43) REIMS II -sopimuksen mukaan ([30]) "kunkin sopimuspuolen on sovellettava samoja päätemaksuja kaikkien sopimuspuolten vastaaviin toimintoihin". Tämä tarkoittaa, että periaatteessa kaksi REIMS II -sopimuspuolena olevaa postilaitosta, jotka kilpailevat tietyn REIMS II -sopimukseen osallistuvan maan lähtevän ulkomaanpostin jakelusta toisessa REIMS II -sopimukseen osallistuvassa maassa, maksaisivat saman verran tämän postin jakelusta vastaanottajamaassa. Sen sijaan samaa hintaa ei kuitenkaan sovellettaisi samoilla markkinoilla kilpaileviin REIMS II -sopimuspuoliin kuulumattomiin postilaitoksiin, vaan niiden on maksettava täysimääräinen kotimaan postimaksu kohdemaassa tai täysimääräinen ulkomaan postimaksu lähtömaassa. Näistä maksuista vähennetään mahdollinen alennus ([31]).

4.3.8 *Vuonna 1999 allekirjoitetun UPU:n yleissopimuksen 43 ja 49 artikla*

(44) Vuonna 1999 allekirjoitetun UPU:n yleissopimuksen 43 artiklassa on määräyksiä ulkomailta lähetetyn kotimaanpostin käsittelystä eli niin kutsutusta uudelleenpostituksesta. Sopimuksen 49 artiklan 4 kohta koskee päätemaksujen soveltamista saapuviin suuriin postieriin. Uudelleen ilmoitetun REIMS II –sopimuksen mukaan UPU:n yleissopimuksen 43 artiklaa ja 49 artiklan 4 kohtaa ei siirtymäkauden jälkeen enää sovelleta sopimuspuolten välillä.

([26]) Sovellettavaa siirtymäjaksoa ja päätemaksuja muutetaan viidennellä lisäsopimuksella. Katso 4.5 jakso.

([27]) Lyhenne tulee sanoista Latest Arrival Time; LAT-aikaan mennessä toimitettujen lentopostilähetysten jakelu voidaan suorittaa saapumista seuraavana työpäivänä.

([28]) International Post Corporation on monen postilaitoksen (eurooppalaisten postilaitosten osalta kaikki REIMS II -sopimuspuolet ja Alankomaiden, Kyproksen ja Norjan julkiset postilaitokset sekä Euroopan ulkopuolisten alueiden osalta Yhdysvaltain, Australian ja Kanadan julkiset postilaitokset) yhteisesti omistama yritys. IPC tarjoaa muun muassa hallinnollisia ja käytännön palveluja REIMS II -sopimuspuolille. IPC käyttää UNEXin palvelun laatua koskevaa mittausjärjestelmää, johon REIMS II -sopimuksen laatutavoitteet perustuvat ja jonka perusteella sopimussakot määritetään.

([29]) Esimerkiksi jos laatutavoite edellyttää, että 90 prosenttia saapuvasta ulkomaanpostista on jaettava seuraavana päivänä, ja todellisuudessa postista jaetaan tässä ajassa vain 87 prosenttia, saavutetaan vain 97 prosenttia tavoitteesta (87 on 97 prosenttia 90:stä). Tavoitteesta jäädään siis 3 prosenttia. Koska tämä luku sijoittuu 90 ja 100 prosentin välille, kustakin prosenttiyksiköstä peritään sopimussakkoa 1,5 prosenttia. Sopimussakon määrä on siis 3 × 1,5 % = 4,5 % maksettavista päätemaksuista. Siten jakelusta vastaava postilaitos saa veloittaa ainoastaan 95,5 prosenttia (100 prosenttia vähennettynä 4,5 prosentilla) täysimääräisistä päätemaksuista, joihin sillä muutoin olisi oikeus. Vuonna 1998, jolloin tason 1 päätemaksut ovat 55 prosenttia kotimaanmaksuista, kyseiselle postilaitokselle maksettaisiin näin ollen päätemaksuja, jotka vastaavat 52,5:tä prosenttia kotimaanmaksuista (95,5 prosenttia 55 prosentista).

([30]) REIMS II -sopimuksen 2 artiklan 11 kohta.

([31]) Sopimuspuolet ovat esittäneet tämän tulkinnan kyseisestä lausekkeesta komission tutkimusten aikana.

4.3.9 *Sopimuksen kesto*

(45) REIMS II -sopimus tehdään määrittelemättömäksi ajaksi. Sopimuspuolet voivat kuitenkin milloin tahansa irtisanoutua REIMS II -sopimuksesta. Sopimussuhde päättyy irtisanomista seuraavan ensimmäisen täyden kalenterivuoden lopussa. Tietyissä olosuhteissa sopimuspuoli voi irtisanoutua REIMS II -sopimuksesta kuuden kuukauden irtisanomisajalla.

4.3.10 *Päätemaksujen ja palvelun laadun välinen yhteys*

(46) REIMS II -sopimuksessa vahvistetaan periaate, jonka mukaan päätemaksuja ei voida siirtymäkaudella korottaa, jos asianomaisen sopimuspuolen tarjoaman palvelun laatu heikkenee. Tämän selvittämiseksi kyseisenä vuonna saavutettua palvelun laatua verrataan kyseisen sopimuspuolen aiempina vuosina saavuttamaan palvelun laatuun. Tätä sääntöä ei sovelleta siirtymäjärjestelyiden piiriin kuuluviin julkisiin postilaitoksiin. Sitä ei sovelleta silloinkaan, kun julkisen postilaitoksen tarjoaman palvelun laatu heikkenee mutta vastaa yhä REIMS II -sopimuksen mukaista vaatimusta. Päätemaksuja voidaan korottaa, jos voidaan osoittaa, että sopimuspuolen tarjoaman palvelun laadun heikkeneminen johtuu erityisistä toimenpiteistä, joita tämä sopimuspuoli on toteuttanut jakelujärjestelmänsä parantamiseksi, ja että tämä heikkeneminen on vain tilapäistä.

4.3.11 *Pääsy tasolle 3*

(47) REIMS II -sopimus velvoittaa sopimuspuolet myöntämään toisilleen pääsyn tasolle 3 eli mahdollisuuden kotimaan tukkualennusmaksuihin. Jotta helpotettaisiin tämän mahdollisuuden käyttämistä, vuonna 1999 tehdyssä poikkeuspäätöksessä sopimuspuolet velvoitettiin lieventämään muiden sopimuspuolten osalta kansallisia säännöksiään silloin, kun ne eivät ole perusteltuja ja kun ne käytännössä estävät muita sopimuspuolia hyödyntämästä kotimaan tukkualennusmaksuja. Jos kyseiset kansalliset säännökset ovat valtion vahvistamia, sopimuspuolten on tehtävä parhaansa, jotta kansalliset viranomaiset kumoavat ne ([32]).

([32]) Katso vuonna 1999 tehdyn poikkeuspäätöksen 2 artiklan 1 kohta, jossa säädetään, että "tämän pääsyn helpottamiseksi osapuolten on lievennettävä kotimaisia ehtoja muiden osapuolten osalta silloin, kun nämä määräykset eivät ole perusteltuja ja kun ne voivat käytännössä estää muita osapuolia hyötymästä kotimaanmaksuista, tai (jos tämä ei ole niiden toimivallassa) niiden on tehtävä parhaansa näiden sääntöjen poistamiseksi yhdessä asianomaisten kansallisten viranomaisten kanssa".

(48) IPC:n ylläpitämä tietokanta tarjoaa kaikille sopimuspuolille tietoja tasolle 3 pääsyn kannalta tarpeellisista maksuista ja ehdoista. Sopimuspuolet ovat sitoutuneet päivittämään tietokantaa viipymättä, jos niiden maksuihin ja ehtoihin tehdään muutoksia.

4.3.12 *Kahdenväliset sopimukset*

(49) REIMS II -sopimuksen mukaan sopimuspuolet voivat tehdä vapaasti keskenään päätemaksuja koskevia kahden- tai monenvälisiä sopimuksia, joissa voidaan vahvistaa erilaisia ehtoja, erityisesti muita päätemaksujen tasoja. Jos jokin sopimuspuoli soveltaa tällaisen sopimuksen nojalla toiseen sopimuspuoleen tai toisiin sopimuspuoliin alhaisempia päätemaksuja, sen on sovellettava samoja päätemaksuja kaikkiin sopimuspuoliin, jos kyseessä olevat toiminnot vastaavat toisiaan.

4.3.13 *Myöhästynyt, kadonnut ja vahingoittunut posti*

(50) Sopimuspuolet ovat vahvistaneet myöhästynyttä, kadonnutta ja vahingoittunutta postia koskevat määräykset, joilla perustetaan asianmukainen valitusten käsittely- ja analysointijärjestelmä.

4.4 Merkittävin markkina- ja muu kehitys vuonna 1999 tehdyn poikkeuspäätöksen jälkeen

4.4.1 *Ulkomaanpostipalvelun laadun parantuminen*

(51) Vuonna 1999 tehdyn poikkeuspäätöksen johdanto-osan 70 kappaleen mukaan "huomattavin etu, jonka (REIMS II-) sopimuksen odotetaan tuovan, on ulkomaanpostipalvelun laadun huomattava parantuminen". Komission tutkimuksissaan keräämät tiedot osoittavat, että poikkeuksen voimassaoloaikana sopimuspuolten tarjoamien ulkomaanpostipalvelujen yleinen laatu on todellakin parantunut huomattavasti. Useimmat sopimuspuolet ovat parantaneet saapuvan ulkomaanpostin J+1-toimitusten laatua vuosina 2000, 2001 ja 2002. Laadun parantuminen ilmenee liitteessä I olevasta taulukosta.

4.4.2 *Muu merkittävä kehitys*

(52) Arvioidessaan uudelleen ilmoitettua REIMS II -sopimusta komission on otettava huomioon seuraava kehitys:

a) sopimuspuolten toimittamat tiedot ulkomaanpostin jakelukustannuksista;

b) REIMS II -sopimuksen täytäntöönpano poikkeuksen voimassaoloaikana;

c) Euroopan parlamentin ja neuvoston antama postidirektiiviä muuttava direktiivi.

4.4.2.1 Sopimuspuolten toimittamat tiedot jakelukustannuksista

(53) Sopimuspuolten alettua noudattaa vuonna 1999 tehdyssä poikkeuspäätöksessä määrättyä velvoitetta, jonka mukaan niiden on otettava käyttöön avoimia kustannuslaskentajärjestelmiä ([33]), komissio on saanut tietoja saapuvan ulkomaanpostin jakelusta kullekin sopimuspuolelle aiheutuneista kustannuksista.

(54) Kustannuksia koskevat tiedot, joita ei ollut saatavilla vuonna 1999 tehdyn poikkeuspäätöksen aikaan, ovat tarjonneet komissiolle mahdollisuuden päätemaksutasojen perusteellisempaan arviointiin. Liitteessä II olevassa taulukossa esitellään kunkin sopimuspuolen kustannusten ja tulojen välinen suhdeluku ([34]).

4.4.2.2 REIMS II -sopimuksen täytäntöönpano

(55) Sopimuspuolet sitoutuivat sopimusteitse lieventämään tasolle 3 pääsyä koskevia kotimaan määräyksiä muiden sopimuspuolten osalta, jos kyseiset määräykset eivät ole perusteltuja, ja tekemään parhaansa, että kansalliset viranomaiset kumoavat ne, jos ne ovat valtiovallan antamia.

(56) Nykyisen menettelyn aikana tehdyt tutkimukset osoittavat, että pääsy tasolle 3 ei REIMS II -sopimukseen toisella lisäsopimuksella tehdyistä muutoksista huolimatta toimi siten kuin komissio toivoi vuonna 1999 tehdyssä poikkeuspäätöksessä. Komissiolle toimitetuista selvityksistä ([35]) ilmenee, että vaikka sopimuspuolet väittävät tarjoavansa toisilleen pääsyn tasolle 3, kotimaan tukkualennusmaksujen soveltamiselle on vielä huomattavia esteitä.

4.4.2.3 Postidirektiiviä muuttava direktiivi

(57) Kuten edellä 12 kappaleessa todettiin, postidirektiiviä muutettiin 10 päivänä kesäkuuta 2002 postidirektiivin muuttavalla direktiivillä, jotta voitaisiin tukea Euroopan unionin postimarkkinoiden vapauttamista.

(58) Yksi suurimmista postidirektiiviin tehdyistä muutoksista on, että 1 päivästä tammikuuta 2003 jäsenvaltiot eivät saa enää varata ([36]) lähtevän ulkomaanpostin markkinoita yleispalvelun tarjoajille, ellei se ole välttämätöntä postin yleispalvelun tarjoamisen varmistamiseksi. Näin ollen 1 päivästä tammikuuta 2003 julkiset postilaitokset joutuvat periaatteessa kilpailemaan REIMS II -sopimukseen osallistuvien maiden välisen ulkomaanpostin jakelusta.

(59) Tätä uutta tilannetta arvioitaessa on syytä ottaa huomioon, että REIMS II -sopimuspuoliksi hyväksytään vain yleispalvelun tarjoajia ([37]) ja komission tutkimuksissa on todettu erittäin epätodennäköiseksi, että sopimuspuolet tekisivät samanlaisia tai samankaltaisia sopimuksia päätemaksuista kolmansien kanssa, vaikka sopimus ei sisällä tätä estäviä määräyksiä.

(60) Kuten jäljempänä todetaan ([38]), REIMS II -sopimuksen ulkopuolelle jääneiden postilaitosten jättäminen REIMS II -sopimuksen mukaisten päätemaksujen soveltamisalan ulkopuolelle voi johtaa kilpailun poistamiseen markkinoilta EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetulla tavalla. Komissio katsookin, ettei REIMS II -sopimukselle voida myöntää poikkeusta, ellei REIMS II -sopimukseen kuulumattomille postilaitoksille myönnetä syrjimättömin ehdoin pääsyä REIMS II -sopimuksen mukaisten päätemaksujen soveltamisalaan.

4.5 Uuden ilmoituksen jälkeen tehdyt muutokset REIMS II -sopimukseen

(61) Sopimuspuolet ([39]) allekirjoittivat 24 päivänä tammikuuta 2003 komission kanssa käytyjen neuvotteluiden tuloksena viidennen lisäsopimuksen. Ilmoitettuun REIMS II -sopimukseen tehtiin tällä lisäsopimuksella muutoksia, jotka koskevat siirtymäkauden aikana sovellettavia päätemaksuja ja ulkomaan suoramainontapostia koskevan International Direct Mail -tuotteen käyttöönottoa.

([33]) Katso vuonna 1999 tehdyn poikkeuspäätöksen 2 artiklan 2 kohdan a alakohta.

([34]) Kustannusten ja tulojen suhdeluku osoittaa saapuvan ulkomaanpostilähetyksen keskimääräisten jakelukustannusten ja vastaavan kotimaanpostilähetyksen standardimaksun välisen suhdeluvun prosentteina.

([35]) Vuonna 1999 tehdyn poikkeuspäätöksen 2 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetään sopimuspuolten velvollisuudesta antaa vuosittain selvityksiä eri aiheista, kuten pääsyn tasolle 3 toteuttamisesta käytännössä.

([36]) Postidirektiivin 7 artiklan 1 kohta.

([37]) REIMS II -sopimuksen 9 artikla, sellaisena kuin se on ilmoitettuna 18 päivänä kesäkuuta 2001.

([38]) Katso kilpailun poistamista koskeva 9.4 jakso.

([39]) Belgian La Poste / De Post Belgium, Yhdistyneen kuningaskunnan Royal Mail U.K. ja Irlannin An Post eivät ole allekirjoittaneet sopimusta. Kyseiset postilaitokset ovat kuitenkin allekirjoittaneet REIMS II -sopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna neljännellä lisäsopimuksella, jonka mahdolliseen täytäntöönpanoon ei sovelleta päätöksellä myönnettyä poikkeuslupaa.

4.5.1 *Päätemaksujen taso*

(62) Viidennellä lisäsopimuksella muutetaan ilmoitetun REIMS II -sopimuksen liitteen 4 niitä osia, jotka koskevat siirtymäkauden kestoa ja sovellettavien päätemaksujen tasoa. Siirtymäkautta on jatkettu 31 päivästä joulukuuta 2004 31 päivään joulukuuta 2006. Päätemaksuja, joita sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2002 siirtymäkauden loppuun, on muutettu seuraavasti:

a) 73,3 prosenttia vuonna 2002;

b) 74,5 prosenttia vuonna 2003;

c) 75,7 prosenttia vuonna 2004;

d) 78,5 prosenttia vuonna 2005 ja 2006.

4.5.2 *Ulkomaan suoramainontapostia koskeva IDM-tuote*

(63) Edullisen vaihtoehdon ottamiseksi käyttöön suurista postieristä veloitettaville päätemaksuille viidennen lisäsopimuksen 2 artiklassa määrätään sopimuspuolten velvollisuudesta jakaa muiden sopimuspuolten niille toimittamaa ulkomaan suoramainontapostia REIMS II IDM -sopimuksen mukaisesti. Viidennen lisäsopimuksen 2 artiklassa määrätään, että mainittu velvollisuus tulee voimaan kuuden kuukauden kuluttua siitä, kun komissio on tehnyt toisen REIMS II -sopimusta koskevan poikkeuspäätöksen. Sopimuspuolet voivat kuitenkin vapaasti tarjota IDM-tuotetta jo ennen kyseisen määräajan päättymistä.

(64) Sopimuspuolet ([40]) allekirjoittivat 24 päivänä tammikuuta 2003 erillisen sopimuksen ulkomaan suoramainontapostin jakelusta (Agreement for the Delivery of REIMS International Direct Mail, jäljempänä 'REIMS II IDM -sopimus'), jossa määrätään IDM-tuotteen käyttöönotosta ([41]).

(65) IDM-tuotteeseen sovellettavat keskeiset tuotevaatimukset ovat seuraavat:

a) yleisten tuotevaatimusten määrittäminen, mikä merkitsee, ettei tuotteen tarvitse täyttää kansallisia tuotevaatimuksia;

b) viittaus postidirektiivin 2 artiklan 8 kohdassa määriteltyyn suoramainontapostin jakeluun;

c) jaettavan postin paino enintään 2 kiloa;

d) postilähetysten vähimmäismäärä 500 kappaletta;

e) palvelun laatuvaatimus J+5;

f) tuotteen jakelu vain ulkomaanpostina;

g) UPU:n määrittelemä enimmäis- ja vähimmäiskoko;

h) esilajittelua ei vaadita.

(66) IDM-tuotteiden jakelusta maksettava korvaus lasketaan siten, että valitaan alempi vastaavan lajittelemattoman postin kotimaan postimaksusta ja REIMS II -sopimuksen mukaisesta toisen luokan postin päätemaksusta, josta vähennetään 7 prosenttia. Jos lajittelemattomille postierille ei ole määritetty erillistä maksua, laskennassa käytetään lajitellun postierän maksua, johon lisätään 3 prosentin korotus.

4.5.3 *Muut muutokset*

(67) Muita viidennellä lisäsopimuksella sopimuspuolten aloitteesta tehtyjä pienempiä muutoksia kuvaillaan 68 ja 69 kappaleessa.

(68) Uudelleen ilmoitetun REIMS II -sopimuksen 5 artiklan mukaisesti vuonna 1994 tehdyn UPU:n yleissopimuksen ([42]) 25 artiklaa ja 49 artiklan 4 kohtaa ei enää siirtymäkauden jälkeen sovelleta sopimuspuolten välillä. REIMS II -sopimuksen 5 artiklassa, sellaisena kuin se on muutettuna viidennellä lisäsopimuksella, määrätään nyt seuraavaa: "mikään REIMS II -sopimuksessa ei saa estää sopimuspuolta soveltamasta UPU:n yleissopimuksen 43 artiklaa toiseen sopimuspuoleen" ([43]).

(69) Uudelleen ilmoitetun REIMS II -sopimuksen 11 artiklan mukaan sopimuksesta vetäytyminen tulee voimaan vetäytymisilmoituksen jälkeisen ensimmäisen täyden kalenterivuoden lopussa. Viidennellä lisäsopimuksella muutetun REIMS II -sopimuksen 11 artiklassa määrätään, että poikkeuksellisissa olosuhteissa sopimuspuoli voi irtisanoutua REIMS II -sopimuksesta kuuden täyden kalenterikuukauden irtisanoutumisaikaa noudattaen.

([40]) Royal Mail Group plc:tä ja An Postia lukuun ottamatta.

([41]) International Direct Mail (IDM) on sopimuspuolten tälle ulkomaanpostituotteelle antama nimitys.

([42]) Uudelleen ilmoitetussa REIMS II -sopimuksessa viitataan vuonna 1994 allekirjoitetun UPU:n yleissopimuksen 25 ja 49 artiklaan. Viidennessä lisäsopimuksessa viitataan vuonna 1999 tehtyyn UPU:n yleissopimukseen. Vuoden 1999 UPU:n yleissopimuksessa 25 artiklasta on tullut 43 artikla.

([43]) Katso 4.3.8 jakso.

5. MERKITYKSELLISET MARKKINAT

5.1 Tuotemarkkinat

(70) Ilmoitettu REIMS II -sopimus koskee kyseisten maiden välistä tavanomaista ulkomaanpostia – vastakohtana pikalähetyksille – toisin sanoen postia, joka lähetetään jostain REIMS II -sopimukseen osallistuvasta maasta toiseen. REIMS II -sopimus kattaa kaikki UPU:n yleissopimuksen 8 artiklassa määritellyt kirjelähetykset. Tämä määritelmä kattaa lähetykset, jotka painavat korkeintaan 2 kilogrammaa. Ulkomaanpostin määrä vaihtelee maasta riippuen. Pienissä jäsenvaltioissa ulkomaanpostin osuus kokonaispostimarkkinoista on suurempi kuin suurissa jäsenvaltioissa. Ulkomaanpostin keskimääräisen osuuden EU:n kokonaispostimarkkinoista on arvioitu jäävän selvästi alle 10 prosenttiin ([44]).

(71) Merkitykselliset tuotemarkkinat voidaan jakaa edelleen lähtevän ulkomaanpostin edelleenlähetyksen markkinasegmenttiin, jolla postilaitokset ja yksityiset yritykset keräävät postin asiakkailta alkuperämaassa jaettavaksi muissa maissa, ja saapuvan ulkomaanpostin markkinasegmenttiin, jolla postilaitokset (ja hyvin pieni osa muista postitoiminnan harjoittajista) tarjoavat ulkomaanpostin jakelupalveluja julkisille postilaitoksille ja yksityisille postiyrityksille.

5.1.1 *Ulkomaanposti ja kotimaanposti*

(72) Asiakkaan kannalta lähtevän ulkomaanpostin markkinat ovat erillään kotimaanpostin markkinoista, sillä ulkomaan kohteisiin kohdistuvaa postipalvelujen kysyntää ei voida täyttää kotimaan kohteisiin liittyvillä postipalveluilla.

(73) Palvelun tarjoajan kannalta ulkomaanpostin kuljetuksiin liittyy erilaisia vaatimuksia (kansainvälinen linjaliikenne, jakelu ulkomailla) kuin kotimaan postikuljetuksiin.

(74) Kotimaanpostista poiketen ulkomaanposti edellyttää palveluja vähintään kahdessa eri maassa ja yleensä vähintään kahdelta eri palveluntarjoajalta. Ulkomaanpostin jakelu on tästä syystä logistisesti monimutkaisempaa kuin kotimaanpostin. Lähtevän ulkomaanpostin markkinat vapautettiin 1 päivänä tammikuuta 2003, mutta suurin osa kotimaanpostipalveluista, jakelupalvelut mukaan luettuina, kuuluu useimmissa jäsenvaltioissa edelleen varattuihin palveluihin. Komissio on johdonmukaisesti katsonut lähtevän ulkomaanpostin kuuluvan kotimaisista saapuvan ulkomaanpostin jakelumarkkinoista erillisille tuotemarkkinoille ([45]).

(75) On lisäksi erotettava toisistaan ”tavallisen” ulkomaanpostin markkinat ja ulkomaan pikapostilähetysten markkinat, joilla lähetykset toimitetaan huomattavasti nopeammin kuin tavanomaiset ulkomaanpostilähetykset ja joilla asiakkaalle voidaan tarjota vaihtoehtoisia palveluja, kuten todiste toimituksesta, postilähetysten seuranta (track and trace), vakuutus ja mahdollisuus lähetyksen määränpään muuttamiseen kuljetuksen aikana. Pikalähetyspalvelut ovat myös huomattavasti kalliimpia. Komissio on katsonut aiemmissa päätöksissään ([46]) tavanomaisten ja pikalähetyspalvelujen kuuluvan erillisille markkinoille.

(76) Kotimaan- ja ulkomaanpostin kuuluminen erillisille markkinoille vahvistettiin muutoksilla, jotka tehtiin postidirektiiviä muuttavalla direktiivillä. Lähtevän ulkomaanpostin markkinat vapautettiin tammikuusta 2003 alkaen kaikissa niissä jäsenvaltioissa, joissa monopolin ylläpitäminen ei ole tarpeen yleispalvelun ylläpitämiseksi. Siten uudet säännökset lisäävät julkisiin postilaitoksiin kohdistuvaa kilpailua jäsenvaltioiden välisten ulkomaanpostitoimitusten markkinoilla.

5.1.2 *Maantieteelliset markkinat*

(77) Ulkomaanpostin merkitykselliset maantieteelliset markkinat noudattelevat valtioiden välisiä rajoja, sillä kansallisten monopolien toiminta-ala rajoittuu kansallisiin rajoihin ja pääasialliset postitoiminnan harjoittajat vaihtelevat kullakin kansallisilla markkinoilla. Lähetysten nouto ja jakelu on organisoitu kansallisesti kyseisten maiden alueella. Hinnat ja hinnoittelujärjestelmät ovat kussakin maassa erilaiset ja perustuvat pääasiassa kunkin maan kustannustasoon ([47]).

([44]) Luku perustuu saapuvan ja lähtevän ulkomaanpostin määriä koskeviin tietoihin, jotka sopimuspuolet toimittivat vastauksissaan komission 6 päivänä elokuuta 2001 lähettämään viralliseen tietopyyntöön.

([45]) Katso komission päätös 2001/892/EY asiassa COMP/C-1/36.915 – Deutsche Post AG – Ulkomaanpostin pysäyttäminen (EYVL L 331, 15.12.2001, s. 40), (”Deutsche Post II”), johdanto-osan 84–87 kappale.

([46]) Katso esimerkiksi komission päätökset asiassa M.102 – TNT/Canada Post, DBP Postdienst, La Poste, PTT Poste ja Sweden Post, asiassa IV/M.787 – PTT Post/TNT/GD Net, asiassa IV/M.843 – PTT Post/TNT/GD Express World-wide ja asiassa IV/M.1168 – Deutsche Post/DHL. Katso myös postidirektiivin johdanto-osan 18 kappale.

([47]) Katso komission päätös asiassa Deutsche Post II, johdanto-osan 84–87 kappale.

6. MARKKINOIDEN RAKENNE

6.1 Lähtevä ulkomaanposti

6.1.1 *Markkinoillepääsyn esteet*

(78) Sopimuspuolten mukaan lähtevän postin markkinoilla kilpaileminen edellyttää postilaitoksilta paikallista noutoyksikköä ja myyntihenkilöstöä maassa A, mahdollisuutta käyttää kuljetusyksikköä maasta A maahan B ja edustajaa maassa B lähetysten liittämiseksi säännönmukaisiin postikuljetuksiin kyseisessä maassa. Noutoyksiköt voivat harjoittaa tätä toimintaa ilman huomattavia lisäkuluja. Myös teknisiä markkinoillepääsyn esteitä on vähän. Jos yritys haluaa kuitenkin perustaa julkisten postilaitosten yksiköitä vastaavan yleisen noutopalveluyksikön, sen on varauduttava huomattaviin investointikustannuksiin. Lisäksi joissakin maissa toimii edelleen postimonopoli, mikä muodostaa oikeudellisen markkinoillepääsyn esteen.

6.1.2 *REIMS II -sopimukseen osallistuvien maiden välisen lähtevän ulkomaanpostin markkinavolyymit*

(79) Liitteessä III olevassa taulukossa kuvataan markkinoiden laajuutta REIMS II -sopimukseen osallistuviin maihin lähetettyjen tai niissä vastaanotettujen lähetysten lukumäärän perusteella. Taulukossa annetaan yleiskuva myös markkinoiden rakenteesta ilmoittamalla vakiintuneen operaattorin ja sen pääasiallisten kilpailijoiden markkinaosuudet.

6.2 Saapuva ulkomaanposti

6.2.1 *Markkinoillepääsyn esteet*

(80) Kilpaillakseen saapuvan postin markkinoilla kansallisessa lainsäädännössä sallituissa rajoissa markkinoille tuleva uusi yritys tarvitsee jakeluverkon. Tämä voi olla kohtuuttoman kallista, jos yritys pyrkii kattamaan koko maan ja aloittaa tyhjästä. Jos uusi yritys sen sijaan keskittyy postin jakeluun yhdessä tai useammassa kaupungissa tai pelkästään yrityspostin jakeluun, markkinoillepääsyn esteitä on huomattavasti vähemmän. Postimonopolit muodostavat oikeudellisen esteen markkinoillepääsylle myös tässä tapauksessa.

6.2.2 *REIMS II -sopimukseen osallistuvien maiden välisen saapuvan ulkomaanpostin markkinavolyymit*

(81) Saapuva ulkomaanposti kuuluu edelleen varattuihin palveluihin postidirektiiviä muuttavassa direktiivissä säädettyjen hinta- ja painorajojen puitteissa. Markkinoilla on tästä syystä huomattavasti vähemmän kilpailua ja vakiintuneiden postitoiminnan harjoittajien markkinaosuudet ovat erittäin suuret.

(82) Nämä erot olivat olemassa jo ennen postidirektiiviä muuttavan direktiivin antamista, sillä lähtevän ulkomaanpostin markkinat oli jo vapautettu tosiasiallisesti tai oikeudellisesti useimmissa REIMS II -sopimukseen osallistuvissa maissa. Liitteessä IV olevassa taulukossa esitetään vakiintuneiden postitoiminnan harjoittajien markkinaosuudet ja niiden pääasiallinen kilpailija saapuvan ulkomaanpostin markkinoilla vuonna 2000. Liitteessä IV olevasta taulukosta nähdään myös, kuinka näiden markkinoiden rakenne erosi toisistaan jo vuonna 2000.

7. KOLMANSIEN HUOMAUTUKSET

(83) Asetuksen N:o 17 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti julkaistussa tiedonannossa ([48]) komissio kuvaili uudelleen ilmoitetun REIMS II -sopimuksen yksityiskohtia ja ilmoitti aikovansa ottaa myönteisen kannan sopimukseen.

(84) Komissio sai yhteensä kymmenen vastausta tiedonantoon. Tärkeimmistä huomautuksista on tiivistelmä 85–92 kappaleessa.

(85) Yksi suurimmista kolmansien esille ottamista ongelmista oli, ettei päätemaksujen maksamiselle ollut tosiasiallista edullista vaihtoehtoa. Kolmannet väittävät, että tasolle 3 pääsylle asetetut ehdot ovat epäselviä eikä IDM-sopimus selvennä niitä riittävässä määrin, sillä se kattaa vain postidirektiivissä annetun määritelmän mukaisen suoramainonnan. Kolmansien mukaan IDM-tuotetta olisi tarjottava myös kolmansille syrjimättömin ehdoin, sillä muussa tapauksessa kyseisestä tuotteesta aiheutuu vakavia kilpailunrajoituksia.

(86) Eräät kolmannet väittävät, että ulkomaanpostin alalla havaittu palvelun laadun paraneminen johtuu vain osittain REIMS II -sopimuksen täytäntöönpanosta. Niiden mukaan kotimaanpostin jakelupalvelun laadussa saavutetut parannukset ovat olleet tärkein kannustin myös ulkomaanpostipalvelun laadun parantamisessa.

(87) Erään kolmannen mukaan toimintaa voitaisiin tehostaa tekemällä kahdenvälisiä sopimuksia, joiden perusteella julkiset postilaitokset voisivat muuttaa päätemaksuja sopimuspuolten lähettämän postin määrän ja palvelujen laadun perusteella.

(88) Yhdessä huomautuksessa väitetään, ettei päätemaksuja pitäisi ilmaista prosenttiosuutena kotimaan postimaksuista vaan absoluuttisen arvon mukaan, ja pohditaan, voidaanko asetuksen N:o 17 19 artiklan 3 kohtaan perustuvassa tiedonannossa esitettyjä lukuja pitää luotettavana arviona sopimuspuolille aiheutuneista kustannuksista.

([48]) Katso edellä alaviite 3.

(89) Monien kolmansien mielestä myös toisen luokan postille ja suurille postierille olisi määritettävä palvelun laatuvaatimukset.

(90) Erään kolmannen mukaan maantieteellistä kattavuutta koskeva määräys ([49]) mahdollistaa sopimuspuolten määräävän aseman väärinkäytön. Kyseinen kolmas on todennut, että määräys mahdollistaisi uusien tulokkaiden markkinoilletulon estämiseen tähtäävän hinnoittelukäytännön käyttöönoton.

(91) Eräät kolmannet ovat vaatineet yksityiskohtaisen selvityksen laatimista lisäkustannuksista, joita kolmansille aiheutuu pääsystä REIMS II -sopimuksen mukaisten päätemaksujen soveltamisalaan (erityisesti palvelun laatua mittaavaan järjestelmään liittyvät kustannukset), ja niiden ottamista komission seurannan kohteiksi.

(92) Irlannin postialan sääntelyviranomaisen ComRegin mukaan hintojen jäädyttämistä koskeva määräys ([50]) on ristiriidassa päätemaksujen perustamista kustannuksiin koskevan vaatimuksen kanssa.

(93) Kaikki esitetyt huomautukset on analysoitu huolellisesti. Todellisiin kilpailuongelmiin liittyviä huomautuksia ja niitä koskevia komission näkökantoja käsitellään oikeudellisessa arvioinnissa.

8. EY:N PERUSTAMISSOPIMUKSEN 81 ARTIKLAN 1 KOHTA JA ETA-SOPIMUKSEN 53 ARTIKLAN 1 KOHTA

8.1 Yritysten välinen sopimus

(94) Kaikki REIMS II -sopimuspuolet harjoittavat taloudellista toimintaa, ja ne on tämän vuoksi katsottava EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdassa ja ETA-sopimuksen 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuiksi yrityksiksi. REIMS II -sopimus on siten EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdassa ja ETA-sopimuksen 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu sopimus. Tämä vahvistettiin jo vuonna 1999 tehdyssä poikkeuspäätöksessä.

8.2 Kilpailun rajoitukset

8.2.1 *Hinnoista sopiminen*

(95) Vuonna 1999 tehdyssä poikkeuspäätöksessä komissio totesi, että REIMS II -sopimus rajoitti kilpailua EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdassa ja ETA-sopimuksen 53 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla, sillä päätemaksujen yleinen taso määritettiin siinä yhdessä tietyksi prosenttiosuudeksi vastaanottajamaan kotimaan postimaksuista. Komissio päätteli, että vaikka REIMS II -sopimuksessa ei määritetty varsinaisia maksettavia määriä, kyse oli kuitenkin hintojen sopimisesta yhdessä. Sitomalla ulkomaanpostin jakelupalvelujen hinnat kotimaan postimaksuihin, jotka määritetään pääasiassa kotimaisten näkökohtien perusteella, sopimuspuolet poistivat vapautensa tai vähensivät vapauttaan määritellä saapuvan ulkomaanpostin jakeluhinnat itsenäisesti. REIMS II -sopimus poisti käytännössä sopimuspuolten kannustimet tehdä erillisiä kahdenvälisiä sopimuksia, vaikka tällaisten sopimusten tekeminen olikin edelleen mahdollista.

(96) Tutkimuksissa, jotka komissio aloitti sopimuspuolten pyydettyä poikkeuksen voimassaolon jatkamista, ei ole ilmennyt seikkoja, joilla voitaisiin perustella poikkeamista vuonna 1999 tehdyssä poikkeuspäätöksessä esitetystä arvioinnista, joka koski EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan 1 kohdan soveltamista. Yksikään REIMS II -sopimuspuoli ei ole tehnyt muiden sopimuspuolten kanssa kahdenvälisiä sopimuksia päätemaksujen tasosta. Onkin selvää, että kaikki REIMS II -sopimuspuolet pitäytyvät yhdessä sovituissa korvaustasoissa ja sopimusehdoissa.

(97) Postimarkkinoilla tapahtunut kehitys on lisäksi tuonut esiin uusia kilpailuongelmia vuonna 1999 tehdyssä poikkeuspäätöksessä mainittujen lisäksi.

(98) Ulkomaanpostin markkinat ovat muuttuneet huomattavasti viime vuosina. EU:n ja ETA:n yleiset postilaitokset kilpailevat yhä kasvavassa määrin suoraan toistensa ja muiden postitoiminnan harjoittajien kanssa lähtevän ulkomaanpostin kuljetuksista toistensa kotimarkkinoilla.

(99) Muutetussa postidirektiivissä ulkomaanposti on nyt poistettu yleispalvelun tarjoajille varattujen palvelujen soveltamisalasta, elleivät siitä saatavat tulot ole välttämättömiä postin yleispalvelun nettokustannusten kattamiseksi.

(100) REIMS II -sopimuksen mukaan ([51]) vastaanottavien julkisten postilaitosten on sovellettava samoja päätemaksuja kaikkiin muihin REIMS II -sopimuspuoliin. Tämä merkitsee sitä, että kaikkien REIMS II -sopimuspuolina

([49]) Katso 30 kappale.
([50]) Katso 29 kappale.
([51]) REIMS II -sopimuksen 2 artiklan 11 kohta.

olevien julkisten postilaitosten, jotka lähettävät postia maasta A maahan B, on maksettava samansuuruisia päätemaksuja maan B julkiselle postilaitokselle. Kustannukset, joita REIMS II -sopimuspuolille aiheutuu ulkomaanpostin päästä päähän -kuljetuspalvelusta (postin kuljetus maasta A maahan B), sisältävät tämän mukaisesti maan B julkiselle postilaitokselle maksettavat yhteisesti sovitut päätemaksut. Koska päätemaksut kattavat valtaosan ulkomaanpostin kuljetuksesta aiheutuvista kokonaiskustannuksista ([52]), sopimuspuolten välinen kilpailu maan A lähtevän ulkomaanpostin markkinoilla vähenee huomattavasti tai jopa poistuu kokonaan.

(101) Edellä esitetystä on pääteltävissä, että vuonna 1999 tehdyssä poikkeuspäätöksessä ([53]) mainitusta hinnoista sopimisesta aiheutuvien kilpailunrajoitusten lisäksi REIMS II -sopimus rajoittaa nykyisin kilpailua REIMS II -sopimuspuolten välillä myös REIMS-sopimukseen osallistuvien maiden välisen lähtevän ulkomaanpostin markkinoilla. Komissio on edelleen sitä mieltä, että sopimuksen tarkoituksena on estää, rajoittaa tai vääristää kilpailua yhteismarkkinoilla tai siitä seuraa, että kilpailu estyy, rajoittuu tai vääristyy yhteismarkkinoilla. Tämän vuoksi sopimus kuuluu edelleen EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan.

8.2.2 *Jäsenyysrajoitukset*

(102) REIMS II -sopimuksen jäsenyys on rajoitettu (yksityisiin tai julkisiin) postitoiminnan harjoittajiin, jotka tarjoavat velvoitteen alaisia yleisiä postipalveluja. Tämän voitaisiin tulkita estävän muita postitoiminnan harjoittajia hyötymästä REIMS II -sopimuspuoliin sovellettavasta maksutasosta. Sopimus ei kuitenkaan sisällä määräyksiä, jotka estäisivät sopimuspuolia tekemästä vastaavia tai samankaltaisia päätemaksusopimuksia kolmansien kanssa. REIMS II -sopimukseen sovellettava jäsenyysrajoitus ei näin ollen sinänsä näytä rajoittavan kilpailua. Se rajoittaisi kilpailua vain silloin, jos se estäisi kolmansien postitoiminnan harjoittajien hyötymisen REIMS II -sopimuksen mukaisista päätemaksuista.

8.3 **Vaikutus kauppaan**

(103) Koska REIMS II -sopimus koskee saapuvan ulkomaanpostin jakelusta maksettavia korvauksia, se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen ja ETA-sopimuksen sopimuspuolten keskinäiseen kauppaan ([54]).

(104) Kun otetaan huomioon REIMS II -sopimuspuolten tärkeä asema kyseisten maiden välisen saapuvan ulkomaanpostin markkinoilla, sopimuksen vaikutusta kauppaan voidaan pitää tuntuvana.

([52]) Lähde: sopimuspuolten antamat vastaukset komission 6 päivänä elokuuta 2001 esittämään viralliseen tietopyyntöön.

([53]) Katso vuonna 1999 tehdyn poikkeuspäätöksen johdanto-osan 65 kappale.

([54]) Katso Deutsche Post II, johdanto-osan 179 kappale.

9. **EY:N PERUSTAMISSOPIMUKSEN 81 ARTIKLAN 3 KOHTA JA ETA-SOPIMUKSEN 53 ARTIKLAN 3 KOHTA**

9.1 **Tekninen ja taloudellinen kehitys**

(105) Komissio katsoo, että REIMS II -sopimuksella saadaan aikaan parannuksia, jotka täyttävät EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan 3 kohdan nojalla myönnettävälle poikkeukselle asetetun ensimmäisen edellytyksen. Sopimusta tarkasteltaessa on syytä ottaa huomioon seuraavat parannukset:

a) parempi vastaavuussuhde päätemaksujen ja saapuvan ulkomaanpostin jakelusta sopimuspuolille aiheutuvien kustannusten välillä; ja

b) laadukkaammat ulkomaanpostin jakelupalvelut.

9.1.1 *Kustannusperusteiset päätemaksut*

(106) REIMS II -sopimus parantaa vastaavuussuhdetta päätemaksujen ja saapuvan ulkomaanpostin jakelusta sopimuspuolille aiheutuvien kustannusten välillä ([55]).

(107) Jos päätemaksut eivät kata kustannuksia, saapuvan ulkomaanpostin jakelusta aiheutuvat tappiot on katettava kotimaanpostin tai lähtevän ulkomaanpostin jakelusta saatavilla tuotoilla. Postitoiminnan harjoittajilla olisi oltava oikeus saada ulkomaanpostin jakelusta korvaus, joka kattaa siitä aiheutuvat kustannukset. Siirtyminen kustannuslähtöiseen järjestelmään tarjoaa postitoiminnan harjoittajille mahdollisuuden ylläpitää ja parantaa saapuvan ulkomaanpostin jakelupalvelujensa laatua.

(108) Myös komissio katsoo sopimuspuolten toimittamien kustannustietojen perusteella, että viidennen lisäsopimuksen mukainen päätemaksujärjestely parantaa vastaavuussuhdetta saapuvan ulkomaanpostin jakelusta sopimuspuolille aiheutuvien kustannusten ja niille tämän palvelun tarjoamisesta maksettavan korvauksen välillä.

(109) Hintojen jäädyttämistä koskevan määräyksen osalta REIMS II -sopimuksen monenvälinen luonne aiheuttaa sen, ettei 17 sopimuspuolen sopimia päätemaksuja voida määrittää saapuvan ulkomaanpostin käsittelystä ja jakelusta kullekin sopimuspuolelle aiheutuvien kustannusten perusteella. Tästä seuraa, että kun laaditaan arviointia siitä, määritetäänkö päätemaksut saapuvan ulkomaanpostin käsittely- ja jakelukustannusten perusteella ja missä määrin näin tapahtuu, lähtökohdaksi olisi otettava kullekin sopimuspuolelle aiheutuneiden kustannusten sijaan sopimuspuolten keskimääräiset kustannukset.

([55]) Katso vuonna 1999 tehdyn poikkeuspäätöksen johdanto-osan 69 kappale.

(110) Edellä 109 kappaleessa mainittujen seikkojen perusteella komissio katsoo, ettei hintojen jäädyttämistä koskevan lausekkeen soveltaminen, joka päättyy joka tapauksessa vuoden 2004 jälkeen, ole ristiriidassa REIMS II -sopimuksen mukaisten päätemaksujen ja sopimuspuolille aiheutuvien kustannusten vastaavuussuhteesta edellä esitetyn analyysin kanssa.

9.1.2 *Laadukkaammat palvelut*

(111) Tärkein REIMS II -sopimuksen mukanaan tuoma parannus on ulkomaanpostipalvelujen ja erityisesti saapuvan ulkomaanpostin jakelupalvelujen laadun paraneminen. Vastaanottavalle sopimuspuolelle maksettavien päätemaksujen sitominen palvelun laadun parantamiseen on voimakas kannustin laadukkaampien palvelujen tarjoamiseen.

(112) Vastaanottava sopimuspuoli voi veloittaa korkeampia päätemaksuja muilta sopimuspuolilta vain siinä tapauksessa, että se kykenee saavuttamaan REIMS II -sopimuksessa määrätyt laatutavoitteet. Jos vastaanottava sopimuspuoli ei saavuta kyseisiä tavoitteita, sille määrättävät sopimussakot alentavat huomattavasti päätemaksujen tasoa.

(113) Menettelyn aikana kerätyt tiedot osoittavat, että sopimuspuolten tarjoamien saapuvan ulkomaanpostin jakelupalvelujen yleinen laatutaso on parantunut huomattavasti vuonna 1999 tehdystä poikkeuspäätöksestä lähtien ([56]).

(114) On pohdittu, onko kyseisten palveluiden laadun paranemiseen myös muita syitä kuin REIMS II -sopimuksen täytäntöönpano, erityisesti kotimaanpostin jakelupalvelujen laadun paraneminen.

(115) Saatavilla olevat tiedot osoittavat kuitenkin, että ulkomaanpostin jakelupalvelujen laatu on parantunut REIMS II -sopimuksen voimaantulon jälkeen enemmän kuin kotimaanpostin jakelupalvelujen laatu. Esimerkiksi vuonna 1994 vain 69,1 prosenttia kaikista ulkomaille lähetetyistä kirjeistä toimitettiin perille kolmen päivän kuluessa niiden postituksesta (J+3). Vuoteen 2001 mennessä tämä luku oli noussut 92 prosenttiin ja vuoteen 2002 mennessä 93,5 prosenttiin ([57]). Postidirektiivin 17 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetään kuitenkin, että jäsenvaltioiden on vahvistettava laatuvaatimukset kotimaanpostille ja varmistettava, että ne vastaavat EU:n sisäisille ulkomaanpostipalveluille vahvistettuja vaatimuksia (toisin sanoen J+3:n osuus 85 prosenttia ([58])). REIMS II -sopimuksen voimassaoloaikana ulkomaanpostin jakelupalvelujen laatu on noussut huomattavasti postidirektiivissä kotimaan- ja ulkomaanpostille säädettyjä laatuvaatimuksia korkeammaksi ([59]). Myös sopimuspuolten palvelujensa laadusta toimittamat tiedot tukevat tätä päätelmää. Kyseiset tiedot osoittavat, että saapuvan ulkomaanpostin jakelupalvelujen laatu ylitti vuosina 1999–2000 useimmissa jäsenvaltioissa postidirektiivissä säädetyn tason ([60]).

(116) Tasolle 3 pääsylle ei ole asetettu erityisiä laatutavoitteita. Tason 3 olennainen piirre on, että kyseinen posti olisi käsiteltävä aina samaan tapaan kuin kotimaanposti. Jos kotimaanpostille on asetettu laatutavoitteet, niitä sovelletaan myös saapuvaan ulkomaanpostiin. Lisäksi REIMS II IDM -sopimuksessa määrätään ulkomaan suoramainontapostin jakelua koskevista laatuvaatimuksista.

(117) REIMS II -sopimuksella parannetaan myös lähtevän ulkomaanpostin jakelupalvelujen laatua. Uudelleen ilmoitetun REIMS II -sopimuksen 3 artiklan 8 kohta velvoittaa lähettäviä postilaitoksia pyrkimään parhaansa mukaan varmistamaan, että lähtevän ensimmäisen luokan postin laatu vastaisi mainitun sopimuksen liitteessä 7 esitettyjä vaatimuksia. Sopimuspuolten tarkoituksena on tämän mukaisesti saavuttaa vuoteen 2002 mennessä vaatimus ”85 % J+1”, mikä merkitsee, että 85 prosenttia lähtevästä ensimmäisen luokan ulkomaanpostista on toimitettava vastaanottavan postilaitoksen toimipaikkaan yhden työpäivän kuluessa siitä, kun lähettävä postilaitos on sen lähettänyt ([61]).

9.2 **Edut kuluttajille**

(118) Edellä 105–117 kappaleessa mainitut parannukset, erityisesti ulkomaanpostin jakelupalvelujen parempi laatu, ja sopimuspuolten velvollisuus asettaa REIMS II -sopimuksen mukaiset päätemaksut syrjimättömin ehdoin kilpailevien postitoiminnan harjoittajien saataville ([62]), hyödyttävät kuluttajia. Komissio katsoo seuraavassa esitetyistä syistä, että REIMS II -sopimus tuo kuluttajille kohtuullisen osan siitä saatavasta hyödystä.

([56]) Katso liitteessä I oleva taulukko.
([57]) Lähde: UNEX official end-to-end results Europe.
([58]) Katso postidirektiivin liite.
([59]) Se seikka, että REIMS-sopimuksella parannettiin ulkomaanpostin jakelupalvelujen laatua, ilmenee erityisesti komission Omega Partners -yrityksellä elokuussa 2001 teettämästä tutkimuksesta, jossa tarkasteltiin direktiivin 97/67/EY soveltamiseen liittyvien näkökohtien vaikutusta postialaan.
([60]) Katso päätöksen liite I.
([61]) Tavoite on hieman alempi (80 %) Kreikan, Islannin, Portugalin ja Espanjan kohdalla.
([62]) Katso 4.4 jakso.

9.2.1 *Ristikkäistukien väheneminen*

(119) Koska päätemaksujen korottaminen lähentää korvausten tasoa postin jakelusta tosiasiallisesti aiheutuneiden kustannusten tasoon, REIMS II -sopimus alentaa mahdollisia ristikkäistukia. Koska kotimaanpostin tai lähtevän ulkomaanpostin palvelujen käyttäjien ei enää tarvitse osallistua saapuvan ulkomaanpostin jakelukustannusten kattamiseen (tai ainakin he joutuvat osallistumaan siihen vähemmässä määrin), julkiset postilaitokset voivat tarvittaessa tarkistaa kotimaanpostin ja lähtevän ulkomaanpostin maksuja.

9.2.2 *Laadukkaammat palvelut*

(120) Koska päätemaksuja voidaan korottaa vain sillä edellytyksellä, että palvelujen laatua parannetaan, päätemaksujen korotuksista mahdollisesti johtuvat ulkomaanpostimaksujen korotukset ([63]) parantavat samalla palvelujen laatua tai jo saavutettujen laatutasojen säilyttämistä. Kuluttajat voivatkin odottaa saavansa kohtuullisen osuuden palvelujen laadun paranemisesta saatavasta hyödystä ([64]).

9.2.3 *Edullinen vaihtoehto suurista postieristä veloitettaville päätemaksuille*

(121) REIMS II -sopimuksessa määrätään kahdesta mahdollisuudesta lieventää sen taloudellisia vaikutuksia: pääsystä tasolle 3 ja IDM-sopimuksesta.

(122) Vaikka päätemaksutaso määritetään REIMS II -sopimuksen mukaisesti prosenttiosuutena ensimmäisen luokan postin kotimaanmaksuista, pääsy tasolle 3 tarjoaa mahdollisuuden hyötyä alennetuista kotimaanmaksuista suurten postierien osalta. Tason 3 postia käsitellään kotimaanpostin tavoin. Tämä mahdollisuus on erityisen tärkeä suurten postierien lisäksi myös esimerkiksi sanomalehtien kohdalla.

(123) Komissio on kuitenkin havainnut tutkimuksessaan, että tason 3 soveltaminen on ollut odotettua vähäisempää. Yhtenä syynä tähän näyttäisi olevan se, että koska päätemaksutaso on edelleen suhteellisen alhainen, lähettävillä postilaitoksilla ja niiden asiakkailla ei ole kannustimia hankkia pääsyä tasolle 3. Edellisen poikkeuksen voimassaoloaikana sopimuspuolten maksamien päätemaksujen taso pysyi matalana vuonna 1999 tehdyssä poikkeuspäätöksessä säädetyn 70 prosentin rajan ja sopimussakkojen määräämisen takia. Tasolle 3 pääsyn perusteella jaeltavien suurten ulkomaanpostierien määrä on kuitenkin noussut vähitellen 34 miljoonasta lähetyksestä vuonna 1999 yli 80 miljoonaan vuonna 2001 ja yli 120 miljoonaan vuonna 2002.

(124) Komissio katsoo tästä syystä, että asianmukaisesti toteutettu pääsy tasolle 3 muodostaa toteuttamiskelpoisen ja edullisemman vaihtoehdon suurten ulkomaanpostierien jakamisesta veloitettaville päätemaksuille. Lisäksi tämä vaihtoehto edistää huomattavasti REIMS II -sopimuksesta saatavan hyödyn siirtämistä kuluttajille. Näyttääkin siltä, että poikkeuksen myöntämisen ehdoksi olisi asetettava, että sekä sopimuspuolille että kilpaileville kolmansille postitoiminnan harjoittajille ([65]) tarjotaan tyydyttävä pääsy tasolle 3 vuonna 1999 tehdyssä poikkeuspäätöksessä säädettyjä ehtoja vastaavin ehdoin.

(125) Yhteensä 17:stä sopimukseen osallistuvasta postilaitoksesta 15 allekirjoitti 24 päivänä tammikuuta 2003 REIMS II IDM -sopimuksen, jonka tarkoituksena oli ratkaista komission havaitsemat ongelmakohdat, jotka aiheutuvat suurten postierien kotimaan jakelupalvelujen välisistä eroista.

(126) IDM-sopimuksella otettiin käyttöön ensimmäinen yhdenmukaistettu suurten postierien jakelua koskeva tuote, jota voidaan myydä lähes kaikissa REIMS II -sopimukseen osallistuvissa maissa. Suurista postieristä ainoastaan suoramainontaposti kuuluu IDM-sopimuksen soveltamisalaan. Sopimuspuolten esittämien arvioiden mukaan REIMS II -sopimuspuolille muilta sopimuspuolilta saapuneista yli 120 miljoonasta tasolle 3 kuuluvasta postilähetyksestä noin 75 prosenttia oli suoramainontapostia. Komissio on tämän perusteella sitä mieltä, että IDM-sopimuksen täytäntöönpano ja tasolle 3 pääsyn tehokas soveltaminen ovat edullisia vaihtoehtoja päätemaksuille ja mahdollistavat sen, että kuluttajat saavat huomattavan osan REIMS II -sopimuksesta saatavasta hyödystä.

9.2.4 *Päätemaksujen asettaminen kolmansien saataville*

(127) Kuten 145–157 kappaleessa todetaan, komissio katsoo, ettei REIMS II -sopimukselle voida myöntää poikkeusta, ellei REIMS II -sopimuksen mukaisia päätemaksuja aseteta syrjimättömin ehdoin sellaisten kolmansien postitoiminnan harjoittajien saataville, jotka kilpailevat sopimuspuolten kanssa REIMS II -sopimukseen osallistuvien maiden välisen lähtevän ulkomaanpostin markkinoilla.

([63]) On mahdollista, että kansalliset sääntelyviranomaiset päättävät postimaksujen korottamisesta eri syistä kuin päätemaksujen korottamisesta. Johdanto-osan 120 kappale pitää tämän vuoksi paikkansa myös tällaisessa tilanteessa, sillä postimaksujen korottamisen ja päätemaksujen korottamisen välillä ei ole tuolloin syyyhteyttä.

([64]) Katso vuonna 1999 tehdyn poikkeuspäätöksen johdanto-osan 80 kappale.

([65]) Kolmansien pääsy tasolle 3 edellyttää, että niillä on käytettävissään myös IPC:n ylläpitämä tietokanta, joka sisältää tasolle 3 pääsyyn sovellettavat maksut ja ehdot. Katso 48 kappale.

(128) Tämä näkemys perustuu pääasiassa siihen, että poikkeuksen myöntäminen REIMS II -sopimukselle ilman kolmansiin kohdistuvan laajan hintasyrjinnän välttämistä poistaisi kilpailun huomattavalta osalta äskettäin vapautettuja lähtevän ulkomaanpostin jakelun markkinoita. Jos kolmannet eivät pysty kilpailemaan sopimuspuolten kanssa lähtevän postin jakelussa REIMS II -jäsenmaasta toiseen, kilpailupaine olisi riittämätöntä, mikä johtaisi viime kädessä kuluttajien kannalta haitalliseen tilanteeseen.

(129) REIMS II -sopimuksen mukaisten päätemaksujen asettaminen syrjimättömin ehdoin kolmansien saataville vahvistaa sen sijaan kolmansien mahdollisuuksia käydä tehokasta hinta- ja muuta kilpailua sopimuspuolten kanssa, sillä kolmansilta postitoiminnan harjoittajilta veloitettaisiin siinä tapauksessa ulkomaanpostilähetysten jakelusta huomattavasti aiempaa alhaisempia hintoja.

(130) Tämän seurauksena kuluttajien valinnanvara kasvaa, kun heille todennäköisesti tehdään entistä enemmän sekä hinnan että muiden näkökohtien kannalta houkuttelevia tarjouksia, sillä kolmannet postitoiminnan harjoittajat joutuvat kilpailemaan aggressiivisemmin markkinoillepääsystä.

9.3 **Välttämättömyys**

9.3.1 *Yleinen päätemaksutaso*

(131) Jotta kilpailunrajoitukselle voidaan myöntää poikkeus EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan 3 kohdan nojalla, sen on oltava välttämätön olennaisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Tämä edellyttää, että sopimuspuolten sopimat päätemaksutasot perustuvat todellisiin jakelukustannuksiin. Kuten vuonna 1999 tehdyssä poikkeuspäätöksessä todetaan, REIMS II -sopimuksessa ei luoda suoraa yhteyttä päätemaksujen ja todellisten kustannusten välille, vaan päätemaksut ilmoitetaan prosenttiosuutena kotimaan postimaksuista.

(132) Komissio katsoo tämän vuoksi, että sopimuspuolten tavoitteekseen asettamien etujen saavuttamisen kannalta on edelleen välttämätöntä, että sopimuspuolet tekevät sopimuksen päätemaksujen vahvistamisesta samaksi prosenttiosuudeksi kotimaanmaksuista ja samojen ehtojen soveltamisesta kaikkiin sopimuspuoliin. Vaikka sopimuspuolet olisivat voineet tehdä kahdenvälisiä sopimuksia päätemaksuista, on epätodennäköistä, että palvelujen laatua olisi voitu parantaa kyseisillä sopimuksilla yhtä nopeasti ja tehokkaasti kuin REIMS II -sopimuksella.

(133) Vaikka komissio myöntää, että REIMS II -sopimuksen tekeminen voidaan katsoa välttämättömäksi asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi, on tarpeen tutkia, voidaanko myös sovittu päätemaksutaso katsoa tavoitteiden kannalta välttämättömäksi.

(134) Vuonna 1999 tehdyssä poikkeuspäätöksessä komissio katsoi, että sellaisen kustannuslaskentamenetelmän puuttuminen, jonka avulla tietyn palvelun kustannukset voitaisiin laskea täsmällisesti, aiheuttivat sen, että sopimuspuolet eivät kyenneet todistamaan, että päätemaksutason vahvistaminen 80 prosentiksi kotimaan postimaksuista vastaisi saapuvan ulkomaanpostin jakelukustannuksia ([66]).

(135) Sopimuspuolet ovat vuonna 1999 tehdyn poikkeuspäätöksen jälkeen kehittäneet kustannuslaskentamenetelmiä, joiden avulla ne voivat kerätä ja käsitellä saapuvan ulkomaanpostin jakelukustannuksia koskevia tietoja.

(136) Sopimuspuolten toimittamista kustannustiedoista ilmenee, että noin puolella sopimuspuolista kustannusten ja tuottojen suhdeluku jää alle 80 prosenttiin ([67]).

(137) Komissio katsoo näiden seikkojen perusteella, etteivät sopimuspuolet ole pystyneet osoittamaan, että 80 prosenttia kotimaan maksuista olisi riittävän tarkka arvio saapuvan ulkomaanpostin jakelukustannuksista. Päätemaksujen korottaminen 80 prosenttiin kotimaanmaksuista ei tämän vuoksi ole välttämätön edellytys REIMS II -sopimuksesta odotettujen myönteisten vaikutusten saavuttamiseksi.

(138) Komissio tukee kuitenkin näkemystä, jonka mukaan päätemaksujen tason olisi katettava keskimäärin postitoiminnan harjoittajien jakelukustannukset. Yksi REIMS II -sopimuksen myötä saatavista parannuksista on parempi vastaavuussuhde päätemaksujen ja saapuvan ulkomaanpostin jakelusta sopimuspuolille aiheutuneiden kustannusten välillä. Komissio pitää oikeutettuna, että sopimuspuolet voivat soveltaa tämän poikkeuksen voimassaoloaikana päätemaksuja, jotka perustuvat koko kyseisen jakson aikana aiheutuneiden kustannusten painotettuun keskiarvoon ([68]).

(139) Komissio myöntää, että sopimuspuolet ovat tehneet huomattavia investointeja REIMS II -sopimuksen mukaisten laatutavoitteiden saavuttamiseksi ja että kyseiset investoinnit ovat nostaneet kustannuksia, joita niille aiheutuu saapuvan ulkomaanpostin jakelusta.

([66]) Katso vuonna 1999 tehdyn poikkeuspäätöksen johdanto-osan 86 ja 88 kappale.

([67]) Kyseiset tiedot perustuvat vastauksiin, jotka sopimuspuolet antoivat 24 päivänä syyskuuta 2001 komission tietopyynnön saatuaan.

([68]) Painotettu keskiarvo saadaan kertomalla kunkin sopimuspuolen kustannusten ja tuottojen suhdeluku painotuskertoimella, joka perustuu käsitellyn saapuvan ulkomaanpostin määriin, ja laskemalla sen jälkeen keskiarvo.

(140) Komissio hyväksyy myös väitteen, jonka mukaan viidennessä lisäsopimuksessa määrätyt päätemaksut ([69]) ovat pelkästään sovellettavia bruttoarvoja ja ne alenevat huomattavasti sopimuspuolille mahdollisesti määrättävien sopimussakkojen seurauksena. Vuonna 2002 sopimussakkojärjestelmän soveltaminen aiheutti sen, että 17 sopimuspuolesta kymmenellä päätemaksujen taso jäi REIMS II -sopimuksen mukaisia täysiä päätemaksutasoja alhaisemmaksi.

(141) Komissio katsoo 131–140 kappaleessa esitettyjen seikkojen perusteella, että viidennessä lisäsopimuksessa määrätyt päätemaksutasot ovat välttämättömiä palvelujen laadun parantamista ja päätemaksujen ja sopimuspuolille saapuvan ulkomaanpostin jakelusta aiheutuvien kustannusten vastaavuussuhteen parantamista koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi.

9.3.2 *Maantieteellistä kattavuutta koskeva lauseke*

(142) Uudelleen ilmoitettu REIMS II -sopimus sisältää maantieteellistä kattavuutta koskevan määräyksen. Siinä määrätään, että jos sopimuspuoli, jonka kotimaan markkinat on vapautettu, voi todistaa, että lähettävältä postilaitokselta tulevan ulkomaanpostin maantieteellinen rakenne on muuttunut siinä määrin, että REIMS II -sopimuksen mukaisena prosenttiosuutena kotimaan postimaksusta laskettavat päätemaksut eivät riitä kattamaan tämän postin jakelusta vastaanottavalle postilaitokselle aiheutuvia kustannuksia, sopimuspuoli voi maantieteellistä kattavuutta koskevan määräyksen nojalla pyytää, että lähettävältä postilaitokselta veloitettavista päätemaksuista käydään uudet neuvottelut ([70]).

(143) Maantieteellistä kattavuutta koskevan määräyksen tarkoituksena on varmistaa tasapaino saapuvan ulkomaanpostin jakelusta vastaavalle julkiselle postilaitokselle maksettavien päätemaksujen ja kyseisen postin jakelusta sille aiheutuvien kustannusten välillä. Päätemaksujen ja kustannusten välinen epätasapaino heikentäisi vastaavuussuhdetta vastaanottavalle postilaitokselle aiheutuvien kustannusten ja sen saaman korvauksen välillä. Tämä merkitsisi, että yksi tärkeimmistä REIMS II -sopimuksen ansiosta saatavista parannuksista jäisi toteutumatta. Epätasapaino voisi lisäksi kasvattaa vastaanottavan postilaitoksen yleispalvelurasitetta, mikä voi heikentää sen kykyä hoitaa postialan yleispalveluvelvoitetta.

(144) Komissio on tästä syystä sitä mieltä, että jos päätemaksujen uudelleenneuvottelulle asetetut ehdot täyttyvät ja uudet päätemaksut ovat oikeassa suhteessa maantieteellistä kattavuutta koskevaan määräykseen vetoavan sopimuspuolen jakaman postin uuteen maantieteelliseen kustannusrakenteeseen, maantieteellistä kattavuutta koskeva määräys on välttämätön edellytys REIMS II -sopimuksen ansiosta saatavien parannusten toteuttamiseksi.

9.4 **Kilpailua ei poisteta**

(145) REIMS II -sopimukseen voivat liittyä vain yleispalvelun tarjoajat ([71]) eivätkä muut postitoiminnan harjoittajat voi näin ollen allekirjoittaa sopimusta. Vaikka REIMS II -sopimuksessa ei ole määräyksiä, joilla sopimuspuolia kiellettäisiin tekemästä täysin samanlaisia tai samankaltaisia päätemaksusopimuksia kolmansien kanssa, yksikään sopimuspuoli ei ole toistaiseksi tehnyt tällaisia sopimuksia ja monet sopimuspuolet ovat ilmoittaneet, ettei niillä ole aikomusta tehdä niitä.

(146) Koska yhteisesti sovittu päätemaksutaso ja sopimuksen 2 artiklan 11 kohdan syrjimättömyyslauseke rajoittavat REIMS II -sopimuspuolten välistä kilpailua sopimukseen osallistuvien maiden välisen lähtevän ulkomaanpostin jakelun alalla, on olemassa vaara, että REIMS II -sopimus poistaa kilpailun huomattavalta osalta REIMS II -sopimukseen osallistuvien maiden välisen lähtevän ulkomaanpostin markkinoita.

(147) Useimpien jäsenvaltioiden lähtevän ulkomaanpostin markkinat avattiin kilpailulle 1 päivästä tammikuuta 2003 alkaen postidirektiiviä muuttavan direktiivin nojalla. Jos vastaanottavan maan jakelupalveluja ei aseteta kilpailevien yksityisten postitoiminnan harjoittajien saataville sopimuspuoliin sovellettavia vastaavilla tai edullisemmilla ehdoilla, yksityiset postitoiminnan harjoittajat eivät pysty käymään hintakilpailua lähettävien REIMS II -sopimuspuolten kanssa REIMS II -sopimukseen osallistuvien maiden välisen lähtevän ulkomaanpostin markkinoilla.

(148) REIMS II -sopimuspuolen kanssa lähtevän ulkomaanpostin markkinoilla kilpaileva yksityinen postitoiminnan harjoittaja voi tällä hetkellä valita seuraavista kahdesta paremmaksi katsomansa vaihtoehdon:

a) siirtää postin alkuperämaan lähettävälle postilaitokselle ja maksaa täyden ulkomaan postimaksun; tai

b) kuljettaa postin itse vastaanottavaan maahan, jossa se siirretään vakiintuneelle REIMS II -sopimuspuolelle, ja maksaa täyden kotimaan postimaksun ([72]).

(149) Lähtevän ulkomaanpostin markkinoiden avaamisesta saatavat myönteiset kilpailuvaikutukset kumoutuisivat, jos lähtevän ulkomaanpostin markkinoilla toimivat kansalliset monopolit lakkautettaisiin mutta REIMS II -sopimuspuolten sallittaisiin edelleen estää kilpailijoidensa syrjimätön pääsy saapuvan ulkomaanpostin jakelun markkinoille.

([69]) Katso 4.5 jakso.

([70]) REIMS II -sopimuksen 11 artiklan 4–7 alakohta, sellaisina kuin kyseiset alakohdat ovat muutettuina neljännen lisäsopimuksen 2 artiklan 2 kohdalla.

([71]) REIMS II -sopimuksen 9 artikla, sellaisena kuin se on muutettuna neljännellä lisäsopimuksella.

([72]) Ainoa poikkeus on Ruotsi, jossa käytetään vaihtoehtoisia jakelupalvelujen tarjoajia.

(150) Jos johonkin sopimukseen sitoutuneiden sopimuspuolten välinen kilpailu poistetaan tai sitä vähennetään huomattavasti, poikkeuksen myöntäminen riippuu yleensä kolmansien suunnalta tulevan kilpailun voimakkuudesta ([73]). Koska tarkasteltavana olevassa asiassa yksikään sopimuspuoli ei ole myöntänyt kilpaileville postitoiminnan harjoittajille pääsyä REIMS II -sopimuksen mukaisten päätemaksujen soveltamisalaan, kyseisten postitoiminnan harjoittajien on erittäin vaikeaa tai jopa mahdotonta käydä hintakilpailua sopimuspuolten kanssa REIMS II -sopimukseen osallistuvien maiden välisen lähtevän ulkomaanpostin markkinoilla, sillä niiden olisi aina maksettava täysi kotimaan postimaksu jakelumaassa tai täysi ulkomaan postimaksu alkuperämaassa.

(151) Kolmannet postitoiminnan harjoittajat maksaisivat siten jakelusta aina korkeamman hinnan kuin REIMS II -sopimuspuolet. Kolmansien suunnalta tuleva kilpailupaine ei näin ollen ole riittävä kumoamaan REIMS II -sopimuspuolten välisen kilpailun poistamisen kielteisiä vaikutuksia. Jotta REIMS II -sopimuspuolten välisen lähtevän ulkomaanpostin markkinoilla voitaisiin sopimuspuolten sijaan valita elinkelpoinen ja kilpailukykyinen vaihtoehtoinen postitoiminnan harjoittaja, kilpaileviin postitoiminnan harjoittajiin olisi sovellettava tasapuolisesti samoja päätemaksutasoja kuin sopimuspuoliin.

(152) Jos REIMS II -sopimuksen ulkopuolisilta postitoiminnan harjoittajilta evätään tämä mahdollisuus, REIMS II -sopimuksen kilpailua rajoittavat vaikutukset lähtevän ulkomaanpostin markkinoilla voisivat johtaa kilpailun poistamiseen kyseisiltä markkinoilta EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan b alakohdassa ja ETA-sopimuksen 53 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla. Tämän vuoksi REIMS II -sopimukselle ei voida myöntää poikkeusta, ellei REIMS II -sopimuksen ulkopuolisille postitoiminnan harjoittajille myönnetä pääsyä sopimuspuolten harjoittaman saapuvan ulkomaanpostin jakelun markkinoille ehdoin, jotka ovat syrjimättömiä sopimuspuolille tarjottuihin ehtoihin verrattuna. Kolmansiin postitoiminnan harjoittajiin sovellettavien päätemaksujen ja muiden ehtojen ei tarvitse olla REIMS II -sopimuspuoliin sovellettavia parempia.

(153) Tätä päättelyä sovelletaan vain edellä markkinoiden määrittelyä koskevassa jaksossa esitetyn määritelmän mukaiseen ulkomaanpostiin. Ulkomaanpostissa on kyse kotimaanpostista erillisestä palvelusta. Tästä seuraa, ettei kyseistä päättelyä sovelleta, jos kolmannet postitoiminnan harjoittajat pyytävät päätemaksujen soveltamista kotimaanpostin jakeluun.

([73]) Katso komission päätös 83/390/ETY asiassa IV/30.437. Rockwell/Iveco (EYVL L 224, 17.8.1983, s. 19); yhteisöjen tuomioistuimen tuomio asiassa C-75/84, Metro SB-Grossmärkte v. komissio (Kok. 1986, s. 3021) 34–46 kohta; komission päätös 94/29/EY asiassa IV/29.420 Grundig jakelujärjestelmä EU:ssa (EYVL L 20, 25.1.1994, s. 15), johdanto-osan 39, 40 ja 41 kappale.

(154) Kuten 152 kappaleessa mainitaan, kolmansille on myönnettävä syrjimättömin ehdoin pääsy REIMS II -sopimuksen mukaisten päätemaksujen soveltamisalaan. Kolmansille olisi näin ollen maksettava lähtevän ulkomaanpostin jakelusta yhtä suuri korvaus kuin REIMS II -sopimuspuolille.

(155) Tämä merkitsee, että kolmansien kohtelun eroaminen perusteettomasti sopimuspuolten toisiinsa soveltamasta kohtelusta on ristiriidassa kyseisen vaatimuksen kanssa.

(156) Komissio pitää perusteltuna erityisesti sitä, että REIMS II -sopimuksen mukaisten päätemaksujen soveltaminen edellyttää kolmansien postitoiminnan harjoittajien noudattavan REIMS II -sopimuksen mukaisia toimintavaatimuksia.

(157) Komissio pitää perusteltuna myös sitä, että kolmansien postitoiminnan harjoittajien on toisinaan maksettava korkeampia päätemaksuja kuin sopimuspuolten. Korkeammat päätemaksut ovat perusteltuja, kun sopimuspuolet kykenevät osoittamaan, että lähettävän postitoiminnan harjoittajan maksamat päätemaksut eivät kata REIMS II -sopimuksen hallinnoinnista eivätkä palveluiden laadun seurantajärjestelmän perustamisesta ja käytöstä aiheutuvia kustannuksia, UPU:hun kuulumattomien postitoiminnan harjoittajien postilähetyksistä aiheutuvia lisäkustannuksia eivätkä muita vastaavia kustannuksia. Sama koskee tapauksia, joissa sopimuspuolet voivat osoittaa, että kolmansien postitoiminnan harjoittajien toimittamien postilähetysten käsittelykustannukset ovat korkeampia kuin sopimuspuolten toimittaman postin.

9.5 **Päätelmä EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan 3 kohdan perusteella**

(158) Edellä 105–157 kappaleessa esitetyistä syistä komissio katsoo, että vaatimukset EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan 3 kohdan mukaisen poikkeuksen myöntämiselle täyttyvät sillä edellytyksellä, että tiettyjä ehtoja noudatetaan.

10. **POIKKEUKSEN VOIMASSAOLOAIKA, EHDOT JA MUUT KOMISSION ASETTAMAT VAATIMUKSET**

(159) Asetuksen N:o 17 8 artiklan 1 kohdassa säädetään, että EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan nojalla tehtävä päätös tehdään määräajaksi ja siihen voidaan liittää ehtoja ja velvoitteita.

10.1 **Voimassaoloaika**

(160) Vuonna 1999 tehdyssä komission poikkeuspäätöksessä poikkeuksen kesto rajoitettiin vuoden 2001 loppuun, jotta luvan kattama jakso päättyisi ennen päätemaksutason nostamista lopullisesti 70 prosentista 80 prosenttiin kotimaan postimaksuista. Syynä tähän oli, ettei komissiolla ollut riittävästi todisteita siitä, että päätemaksujen nostaminen 80 prosenttiin kotimaan postimaksuista oli välttämätöntä sopimuspuolten kustannusten kattamiseksi.

(161) Tarkasteltavana olevassa asiassa sopimuspuolille aiheutuvat kustannukset ovat kuitenkin komission tiedossa. Tämän vuoksi on perusteltua myöntää poikkeus edellistä poikkeusta pidemmäksi jaksoksi. Poikkeus olisi myönnettävä viideksi vuodeksi alkaen edellisen poikkeuksen voimassaolon päättymispäivästä. Poikkeuksen olisi siten oltava voimassa 1 päivästä tammikuuta 2002 31 päivään joulukuuta 2006.

10.2 **Komission kehotuksesta tehdyt REIMS II -sopimuksen muutokset: päätemaksujen taso**

(162) Komissio on päätellyt, etteivät sopimuspuolet ole voineet osoittaa, että 80 prosenttia kotimaan postimaksuista on riittävän tarkka arvio saapuvan ulkomaanpostin jakelukustannuksista.

(163) Komissio tuli tästä syystä siihen tulokseen, että REIMS II -sopimuksen 2 artiklaa olisi muutettava mukauttamalla päätemaksut, joita veloitetaan ensimmäisen luokan postin jakelusta poikkeusluvan voimassaoloaikana eli 1 päivästä tammikuuta 2002 31 päivään joulukuuta 2006, saapuvan ulkomaanpostin jakelusta sopimuspuolille aiheutuvien kustannusten painotettuun keskiarvoon.

(164) Sopimuspuolet ovat jo muuttaneet REIMS II -sopimusta tämän mukaisesti. Sopimuspuolet allekirjoittivat 24 päivänä tammikuuta 2003 komission kanssa käytyjen neuvottelujen jälkeen viidennen lisäsopimuksen.

(165) Kuten edellä todettiin ([74]), viidennellä lisäsopimuksella muutetaan ilmoitetun REIMS II -sopimuksen liitettä 4 siirtymäkauden kestoa ja sovellettavien päätemaksujen tasoa koskevien määräysten osalta. Siirtymäkauden voimassaoloa on jatkettu 31 päivään joulukuuta 2006.

([74]) Katso 4.5 jakso.

(166) Päätemaksuja, joita sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2002 siirtymäkauden loppuun, on muutettu seuraavasti: 73,3 prosenttia vuonna 2002, 74,5 prosenttia vuonna 2003, 75,7 prosenttia vuonna 2004 ja 78,5 prosenttia vuonna 2005 ja 2006. Komissio on sitä mieltä, että päätemaksujen korottaminen asteittain on äkillisiä korotuksia parempi ratkaisu. Tämän vuoksi komissio on arvioinut päätemaksujen ja sopimuspuolille aiheutuneiden kustannusten vastaavuussuhdetta poikkeusluvan koko voimassaoloajalta. Komissio toteaa, että koko viiden vuoden poikkeuslupajakson ajan sovellettavat päätemaksujen keskimääräiset prosenttiosuudet vastaavat saapuvan ulkomaanpostin jakelusta sopimuspuolille aiheutuvien kustannusten painotettua keskiarvoa ([75]).

(167) Tarkistettuaan sopimuspuolten toimittamat tiedot saapuvan ulkomaanpostin jakelukustannuksista ja sopimuspuolten vuosina 2001 ja 2002 tarjoamien palvelujen laadusta komissio totesi, että poikkeusluvan voimassaoloaikana sovellettavien päätemaksujen keskiarvo vastaa saapuvan ulkomaanpostin jakelusta sopimuspuolille aiheutuvien kustannusten painotettua keskiarvoa ([76]). Komissio on ottanut huomioon myös sen, että viidennessä lisäsopimuksessa määrätyt päätemaksutasot ovat ainoastaan bruttoarvoja ja käytännössä veloitettavat päätemaksut alenevat huomattavasti, jos sopimuspuolille määrätään sakkoja. Komissio katsoo kaiken kaikkiaan, että viidennessä lisäsopimuksessa määrätyt päätemaksut muodostavat riittävän tarkan arvion sopimuspuolille aiheutuvista kustannuksista.

10.3 **Ehdot**

(168) EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan 3 kohdan sovellettavuutta koskevassa 9 jaksossa esitetyn analyysin perusteella komissio katsoo, että REIMS II -sopimukselle voidaan myöntää asetuksen N:o 17 8 artiklan nojalla poikkeus vain tiettyjen vaatimusten täyttyessä.

([75]) Kyseiset kustannustiedot perustuvat 6 päivänä elokuuta 2001 päivättyyn komission tietopyyntöön annettuihin vastauksiin ja liittyvät saapuvan ulkomaanpostin jakelusta sopimuspuolille vuonna 2000 aiheutuneisiin kustannuksiin.

([76]) Sopimuspuolet ovat ilmoittaneet, etteivät tiedot, jotka ne ovat toimittaneet komissiolle kustannuksistaan, sisällä voittomarginaalia.

10.3.1 *Kolmansien syrjimätön pääsy*

(169) Komissio katsoo, että sen jälkeen, kun lähtevän ulkomaanpostin markkinat on avattu kilpailulle, REIMS II -sopimuksen mukainen saapuvan ulkomaanpostin jakelujärjestelmä johtaa hintasyrjintään, joka hyödyttää sopimuspuolia mutta aiheuttaa haittaa niille kolmansille postitoiminnan harjoittajille, jotka vastaavat REIMS II -sopimukseen osallistuvien maiden välisen lähtevän ulkomaanpostin toimituksista.

(170) REIMS II -sopimuksen 2 artiklan 3 kohdassa määrätään, että jakelumaan REIMS II -sopimuspuoli veloittaa REIMS II -sopimuksen mukaisen päätemaksun toisen sopimuspuolen lähettämistä postilähetyksistä. Lähtevää ulkomaanpostia edelleenlähettävät kolmannet postitoiminnan harjoittajat joutuvat kuitenkin maksamaan täyden kotimaan postimaksun postilähetysten jakelusta vastaanottavassa maassa.

(171) Komissio katsoo 145 kappaleessa ja sitä seuraavissa kappaleissa esitettyjen seikkojen perusteella, että jokaisen REIMS II -sopimuspuolen olisi tarjottava kolmansille postitoiminnan harjoittajille, jotka kilpailevat REIMS II -sopimuspuolten kanssa lähtevän ulkomaanpostin jakelupalveluiden tarjoamisesta toisessa REIMS II -sopimukseen osallistuvassa maassa, saapuvan ulkomaanpostin jakelupalvelut kotimaassaan päätemaksuilla ja ehdoilla, jotka ovat syrjimättömiä verrattuna REIMS II -sopimuspuolten lähettäjämaassa toisiinsa soveltamiin päätemaksuihin ja ehtoihin.

(172) Liitteessä V on yksityiskohtainen kuvaus siitä, minkälaista menettelyä noudattaen REIMS II -sopimuspuolten olisi myönnettävä pääsy kolmansille, jotta ne täyttävät tämän ehdon.

10.3.2 *Pääsy tasolle 3*

(173) Kuten jo vuonna 1999 tehdyssä poikkeuspäätöksessä todettiin, toteuttamiskelpoinen edullisempi vaihtoehto päätemaksuille ja erityisesti pääsy tasolle 3 ovat erittäin tärkeitä kuluttajien kannalta, sillä ulkomaanpostista suurin osa on suoramainonta- ja muuta kaupallista postia. REIMS II -sopimuksen kielteisten vaikutusten tasapainottamisen kannalta on tärkeää, että lähettäviltä postitoiminnan harjoittajilta veloitetaan kyseisen postin jakelusta vain jakelusta vastaavan postitoiminnan harjoittajan kotimaanmaksujen mukainen maksu.

(174) Tutkimukset ovat osoittaneet, että pääsy tasolle 3 muuttuu yhä houkuttelevammaksi vaihtoehdoksi päätemaksutasojen korotusten myötä. Tämän vuoksi komissio katsoo, että myös tähän päätökseen on syytä sisällyttää sama tasolle 3 pääsyä koskeva vaatimus kuin vuonna 1999 tehtyyn poikkeuspäätökseen ([77]).

(175) Toisen sopimuspuolen tai kolmannen postitoiminnan harjoittajan pyytämän tasolle 3 pääsyn helpottamiseksi sopimuspuolten olisi lievennettävä kotimaassaan sovellettavia ehtoja, jos kyseiset säännöt ovat perusteettomia ja voisivat käytännössä estää pääsyn kotimaan postimaksujen soveltamisalaan. Jos sopimuspuolilla ei ole sääntöjen lieventämiseen tarvittavia toimivaltuuksia, niiden on tehtävä parhaansa, jotta kansalliset viranomaiset kumoaisivat kyseiset säännöt.

(176) Jotta voitaisiin varmistaa, että sopimuspuolet noudattavat tätä vaatimusta ja myöntävät toisilleen ja kolmansille postitoiminnan harjoittajille pääsyn tasolle 3, tämä olisi asetettava poikkeuksen myöntämisen ehdoksi.

(177) Komissio on myös päätellyt, että tasolle 3 pääsyn lisäksi on tärkeää parantaa REIMS II -sopimukseen osallistuvien maiden välisten suurten ulkomaanpostierien jakelun yhdenmukaisuutta.

(178) Komission mukaan IDM-tuotetta voidaan pitää toteuttamiskelpoisena ja edullisempana vaihtoehtona päätemaksuille postidirektiivissä esitetyn suoramainontapostin määritelmän mukaisten suurten postierien osalta.

(179) Pääsy tasolle 3, ulkomaan suoramainontapostin jakelu IDM-ehdoin ja muut suuriin postieriin sovellettavat erityiset maksuehdot, joita sopimuspuolet soveltavat toisiinsa REIMS II -sopimuksen mukaisesti, olisi tarjottava syrjimättömin ehdoin myös kolmansille postitoiminnan harjoittajille, jotka kilpailevat sopimuspuolten kanssa REIMS II -sopimukseen osallistuvien maiden välisen lähtevän ulkomaanpostin jakelun markkinoilla.

(180) Komissio katsoo, että tasolle 3 pääsyä ja IDM-tuotetta koskevat toimenpiteet tarjoavat sekä sopimuspuolille että niiden kilpailijoille edullisia vaihtoehtoja REIMS II -sopimuksen mukaisille päätemaksuille lähtevän ulkomaanpostin markkinoilla.

(181) Jotta voitaisiin varmistaa, että sopimuspuolet noudattavat tätä vaatimusta, tämä on syytä asettaa poikkeuksen myöntämisen ehdoksi.

(182) Tämä päätös ei rajoita EY:n perustamissopimuksen 82 artiklan eikä ETA-sopimuksen 54 artiklan soveltamista,

([77]) REIMS II -sopimuksen 2 artiklan 6 kohdassa määrätään sopimuspuolten velvollisuudesta myöntää muille sopimuspuolille pääsy tasolle 3.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Poikkeus

1. EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan 3 kohdan nojalla EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohtaa ja ETA-sopimuksen 53 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta 1 päivästä tammikuuta 2002 31 päivään joulukuuta 2006 REIMS II (Remuneration of Mandatory Deliveries of Cross-Border Mails) -sopimukseen, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 24 päivänä tammikuuta 2003 tehdyllä viidennellä lisäsopimuksella.

2. Edellä 1 kohdassa säädetyn poikkeuksen ehtona on tämän päätöksen 2 ja 3 artiklassa vahvistettujen ehtojen noudattaminen.

2 artikla

REIMS II -sopimuspuolten pääsy tasolle 3

REIMS II -sopimuksen sopimuspuolten, jäljempänä 'sopimuspuolet', on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet myöntääkseen toisilleen mahdollisuuden käyttää tavanomaisia kotimaanpostimaksuja jakelumaassa eli pääsyn tasolle 3. Tämän pääsyn helpottamiseksi sopimuspuolten on lievennettävä kotimaisia sääntöjä muiden sopimuspuolten osalta silloin, kun kyseiset säännöt eivät ole perusteltuja ja kun ne voisivat käytännössä estää muiden sopimuspuolten pääsyn tasolle 3.

Jos sopimuspuolilla ei ole kotimaisten sääntöjen lieventämiseen tarvittavia toimivaltuuksia, niiden on tehtävä parhaansa, jotta toimivaltaiset kansalliset viranomaiset kumoaisivat tällaiset säännöt.

3 artikla

Kolmansien syrjimätön pääsy REIMS II -sopimuksen mukaisiin päätemaksuihin ja ehtoihin

Sopimuspuolten on annettava niille kolmansille postitoiminnan harjoittajille, jotka kilpailevat sopimuspuolten kanssa lähtevän ulkomaanpostin palvelujen tarjoamisesta missä tahansa toisessa REIMS II -maassa, pääsy päätemaksuihin ja muihin erityisjärjestelyihin samoin ehdoin kuin muille sopimuspuolille liitteen V mukaisesti.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu seuraaville:

Österreichische Post AG Postgasse 8 A-1011 Wien	Poste Italiane SpA Viale Europa 175 I-00144 Rome
De Post / La Poste Muntcentrum / Centre Monnaie B-1000 Brussels	Entreprise des Postes & Télécommunications 8a, Avenue Monterey L-2020 Luxembourg
Post Danmark AS Headquarters Tietgensgade 37 DK-1566 Copenhagen V	Posten Norge AS Biskop Gunnerusgt 14 NO-0001 Oslo
Finland Post Corporation (Suomen Posti Oyj) Postintaival 7 FIN-00230 Helsinki	CTT Correios de Portugal, SA Rua de José, 20 P-1166-001 Lisboa
La Poste Siège social 44 boulevard de Vaugirard F-75757 Paris Cedex 15	Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, SA Vía de Dublín 7 E-28070 Madrid
Deutsche Post AG Zentrale Charles-de-Gaulle-Str. 20 D-53113 Bonn	Posten Sverige AB S-105 00 Stockholm
Hellenic Post ELTA 1 Apellou Street GR-10188 Athens	Royal Mail Group plc 148 Old Street London EC1V 9HQ United Kingdom
Iceland Post Storhofdi 29 IS-110 Reykjavik	An Post General Post Office O' Connell Street Dublin 1, Ireland

Tehty Brysselissä 23 päivänä lokakuuta 2003.

Komission puolesta

Mario MONTI

Komission jäsen

LIITE I

Palvelunlaadunparannukset

(Liikesalaisuuksia)

		REIMS Sakkoraja 2001	Suoritukset ajoissa % 2001	REIMS Sakkoraja 2002	Suoritukset ajoissa % 2002	Kehitys 2002 vs. 2001
Österreichische Post	AT	93	[...] (*)	93	[...] (*)	[...] (*)
The Belgian Post Group	BE	93	[...] (*)	93	[...] (*)	[...] (*)
Swiss Post	CH	93	[...] (*)	93	[...] (*)	[...] (*)
Post Denmark	DK	93	[...] (*)	93	[...] (*)	[...] (*)
Finland Post Corporation	FI	93	[...] (*)	93	[...] (*)	[...] (*)
An Post	IE	93	[...] (*)	93	[...] (*)	[...] (*)
Iceland Post	IS	93	[...] (*)	93	[...] (*)	[...] (*)
Postes et Télécommunications	LU	93	[...] (*)	93	[...] (*)	[...] (*)
Posten Norge	NO	93	[...] (*)	93	[...] (*)	[...] (*)
Posten	SE	93	[...] (*)	93	[...] (*)	[...] (*)
Deutsche Post	DE	93	[...] (*)	93	[...] (*)	[...] (*)
La Poste	FR	90	[...] (*)	90	[...] (*)	[...] (*)
Royal Mail Group plc	UK	90	[...] (*)	90	[...] (*)	[...] (*)
Poste Italiane	IT	90	[...] (*)	90	[...] (*)	[...] (*)
CTT Correios de Portugal	PT	91,5	[...] (*)	93	[...] (*)	[...] (*)
Correos y Telégrafos	ES	85	[...] (*)	85	[...] (*)	[...] (*)
Hellenic Post ELTA	EL	80	[...] (*)	85	[...] (*)	[...] (*)

(*) Liikesalaisuus.

LIITE II

Sopimuspuolten kustannusten ja tulojen suhdeluku

Itävalta	
Yhdistynyt kuningaskunta	
Espanja	
Luxemburg	
Portugali	
Belgia	
Irlanti	
Suomi	
Norja	
Tanska	
Ranska	
Kreikka	
Ruotsi	
Saksa	
Italia	
Islanti	

LIITE III

Lähtevän ulkomaanpostin markkinoiden rakenne (1)

	Markkina-volyymi (× 1 000) (2)	Yleispal-velutarjoa-jaosuus	Tärkeimmät kilpailijat
Itävalta	8 500	[...] (*)	1) Deutsche Post AG; 2) TNT; 3) Globe Mail
Belgia	10 357	[...] (*)	1) La Poste Fr.; 2) TNT (Mailfast); 3) DHL International; 4) Royal Mail; 5) Belgian Mailhouse (A. Baeke)
Tanska	9 905	[...] (*)	1) DHL; 2) TNT; 3) IRS (International Remail System); 4) Deutsche Post AG; 5) Sweden Post
Suomi	2 258	[...] (*)	1) DHL; 2) TNT; 3) UPS
Ranska	31 900	[...] (*)	
Saksa	25 997	[...] (*)	1) TNT; 2) UPS; 3) FedEx; 4) Logitrans; 5) Post Office International Services; 6) Swiss Post
Kreikka	3 102	[...] (*)	Ei ole
Islanti	3 310	[...] (*)	DHL
Irlanti	6 110	[...] (*)	1) Royal Mail plc.; 2) Deutsche Post World Net; 3) DHL; 49 TNT; 5) Transnet Ltd
Italia	11 092	[...] (*)	1) Swiss Post; 2) TNT; 3) DHL; 4) UPS; 5) Royal Mail
Luxemburg	4 821	[...] (*)	Ei tietoja
Norja	2 523	[...] (*)	1) DHL; 2) TNT
Portugali	3 979	[...] (*)	1) DHL; 2) TNT; 3) SEUR; 4) Chronopost
Espanja	11 940	[...] (*)	1) DHL; 2) TNT; 3) SEUR; 4) Royal Mail; 5) IFCC
Ruotsi	6 361	[...] (*)	
Sveitsi	17 032	[...] (*)	Ei tietoja
Yhdistynyt kuning-askunta	45 271	[...] (*)	1) Deutsche Post; 2) La Poste Fr.; 3) Swiss Post; 4) Mercury International; 5) Pharos International Ltd

(*) Liikesalaisuus.

(1) Taulukossa olevat tiedot sisältyvät liikesalaisuuksia sisältävään ilmoituksen liitteeseen ja koskevat vuotta 2000.
(2) REIMS II -sopimukseen osallistuviin maihin.

LIITE IV

Saapuvan ulkomaanpostin markkinoiden rakenne (1)

	Markkina-volyymi (× 1 000) (2)	Yleispal-velutarjoa-jaosuus	Tärkeimmät kilpailijat
Itävalta	109 235	[...] (*)	
Belgia	119 478	[...] (*)	BD (Belgique Diffusion) Direct
Tanska	80 658	[...] (*)	1) DHL; 2) TNT; 3) Forbruger Kontaky; 4) Dansk Total Distribution; 5) Dansk Distributionscenter
Suomi	34 536	[...] (*)	1) DHL; 2) TNT; 3) UPS
Ranska	272 000	[...] (*)	
Saksa	482 492	[...] (*)	1) Royal Mail; 2) TNT; 3) La Poste Fr.; 4) Swiss Post; 5) Mercury Post
Kreikka	22 085	[...] (*)	Ei ole
Islanti	1 870	[...] (*)	DHL
Irlanti	124 700	[...] (*)	1) DHL; 2) TNT; 3) Erin Swiftpost Ltd; 4) Transnet Ltd
Italia	168 491	[...] (*)	Ei ole
Luxemburg	26 912	[...] (*)	Ei tietoja
Norja	53 847	[...] (*)	Ei ole
Portugali	33 382	[...] (*)	1) DHL; 2) TNT; 3) SEUR; 4) Chronopost
Espanja	134 196	[...] (*)	1) DHL; 2) SEUR; 3) UPS; 4) MRW; 5) TNT
Ruotsi	75 661	[...] (*)	
Sveitsi	192 418	[...] (*)	Ei tietoja
Yhdistynyt kuning-askunta	198 997	[...] (*)	1) DHL; 2) TNT; 3) FedEx; 4) UPS; 5) Deutsche Post AG

(*) Liikesalaisuus.

(1) Taulukossa olevat tiedot sisältyvät liikesalaisuuksia sisältävään ilmoituksen liitteeseen ja koskevat vuotta 2000.
(2) REIMS II -sopimukseen osallistuvista maista.

LIITE V

Kolmansien syrjimätön pääsy

Jokainen REIMS II -sopimuspuoli tarjoaa kaikille niille kolmansille postitoiminnan harjoittajille, jotka kilpailevat REIMS II -sopimuspuolten kanssa lähtevän ulkomaanpostin palvelujen tarjoamisesta jossakin toisessa REIMS II -maassa, saapuvan ulkomaanpostin jakelua omassa maassaan päätemaksuilla ja ehdoilla, jotka ovat syrjimättömiä verrattuna REIMS II -sopimuspuolen lähettäjämaan REIMS II -sopimuspuoleen soveltamiin päätemaksuihin ja ehtoihin. Tämä velvoite rajoittuu REIMS II -maista lähetettyyn postiin ja pyyntöihin sellaisilta kolmansilta postitoiminnan harjoittajilta,

i) joilla on oikeus tarjota lähtevän ulkomaanpostin jakelupalveluja lähettäjämaassa sovellettavien kotimaisten ehtojen nojalla, edellyttäen, että lähtevän ulkomaanpostin markkinat on vapautettu kyseisten lähetysten osalta maassa, josta lähetykset ovat peräisin, ja maissa, joiden kautta ne ovat saattaneet kulkea;

ii) jotka kilpailevat REIMS II -sopimuspuolten kanssa kyseisten palvelujen tarjoamisesta; ja

iii) jotka tekevät jakelusta vastaavan REIMS II -sopimuspuolen kanssa sopimuksen, jonka mukaan ne

- noudattavat REIMS-sopimuksen mukaisia toimintaehtoja ja vaatimuksia, mukaan lukien osallistuminen palvelun laaduntarkkailujärjestelmiin ([1]),
- maksavat lähettäjämaan REIMS II -sopimuspuoleen sovellettavat päätemaksut sekä asianmukaiset osuudet REIMSin hallintokuluista ja mahdolliset ylimääräiset kulut, jos niitä aiheutuu niiden postin käsittelystä verrattuna muiden REIMS-sopimuspuolten postiin,
- maksavat jakelusta vastaavalle REIMS II -sopimuspuolelle kotimaanmaksuja sellaisesta tämän velvoitteen mukaisesti tarjotusta postin jakelusta, joka kuuluu jäljempänä kuvaillun poikkeuksen piiriin,
- antavat pyynnöstä asianmukaiset vakuudet näille maksuille,
- pyrkivät tarjoamaan näytteitä suuremmista yrityspostieristä, ja
- kunnioittavat REIMS II -sopimuspuolelle varattua aluetta ja varmistavat, että kaiken varatulle alueelle kuuluvan saapuvan postin jakelusta vastaa REIMS II -sopimuspuoli.

Tätä velvoitetta ei sovelleta kotimaanpostiin. Velvoitetta ei sovelleta myöskään postiin, jonka postittaa tai jättää postitettavaksi ulkomailla jakelusta vastaavan REIMS II -sopimuspuolen maassa asuva lähettäjä silloin, kun tavoitteena on hyötyä velvoitteeseen perustuvista edullisemmista postimaksuista. Yhteisöjen tuomioistuimen nykyisen ja tulevan oikeuskäytännön asettamissa rajoissa viimeksi mainittua poikkeusta sovelletaan sekä lähettäjän asuinmaassa laadittuun postiin, joka on sen jälkeen kannettu ulkomaille, että ulkomailla laadittuun postiin.

Kolmansien pääsyä koskevia ehtoja sovelletaan myös muihin sopimuksen mukaisiin REIMS II -sopimuspuolten välillä sovellettavia tariffeja ja maksuja koskeviin erityisjärjestelyihin. Tämä koskee erityisesti pääsyä tasolle 3 ja ulkomaan suoramainontapostin jakelua REIMS II IDM -sopimuksen nojalla. Näitä maksuja on sovellettava myös kaikkiin niihin kolmansiin postitoiminnan harjoittajiin, jotka kilpailevat REIMS II -sopimuspuolten kanssa lähtevän ulkomaanpostin palveluista jossakin toisessa REIMS II -maassa, ehdoin, jotka ovat syrjimättömiä verrattuna jakelusta vastaavan REIMS II -sopimuspuolen lähettäjämaan REIMS II -sopimuspuoleen soveltamiin maksuihin.

([1]) Tällä hetkellä UNEX ja Diagnostic.